

AVS MAGAZINE

VERENIGING ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN STAMBOEK IN NEDERLAND

JAARGANG 26 - 2006

NUMMER 5

VERSLAGEN

VAN ALLE SHOWS:

ARABIAN HORSE WEEKEND

REGIONALE KEURING ZUID

REGIONALE KEURING NOORD

LOWLAND ARABIAN CUP

NATIONALE KEURING

VOORWOORD BESTUUR

Druk, druk, druk.

Een drukke tijd voor het bestuur, maar ook een drukke tijd voor de leden, want in de achterliggende periode is er veel te doen geweest in Arabierenland.

Om het maar even in chronologische volgorde te houden feliciteert het bestuur Donna Oudshoorn met het behalen van twee gouden plakken tijdens het Europees Kampioenschap voor Arabische Sportpaarden in Stadl Paura, Oostenrijk. Donna werd daar met haar ruïn Adami (Krimh u. Svetlana v. Abdullah) Allround Classic- en Pleasure Kampioen.

12 en 13 augustus waren we weer getuige van een geweldig weekend in Exloo alwaar het hippisch centrum weer het toneel was van een perfect georganiseerde Regionale Keuring en de Lowland Cup. Verderop in dit magazine zult u een uitgebreid verslag kunnen lezen van dit succesvolle weekend, maar via dit voorwoord wil het bestuur de Showcommissie Noord en al hun medewerkers bedanken voor hun tomeloze inzet om er weer een stijlvol evenement van te maken!

Helaas was de maand augustus de natste maand ooit uit de geschiedenis. Helaas omdat het terrein alwaar de Arabissimo was gepland, meer op een gecultiveerd binnenmeer leek, dan op een hippisch complex. Na rijp beraad, om eventuele ongelukken en

teleurstellingen te voorkomen heeft de commissie gebruik het evenement afgelast. Maar niet getreurd, volgend jaar is er weer een Arabissimo!

Begin september heeft het bestuur de drukpersen in werking gesteld om het fantastische AVS jubileumboek te kunnen presenteren op de Nationale Keuring. Een bijzonder stukje historie dat u niet mag missen! Wellicht is het al meerdere malen gezegd, maar Paul Rollman, Hanneke Brand en Toto Modderman: Chapeau! Het is een meester(lijk) werk geworden! Het boek is te koop via het stamboekkantoor.

Tenslotte hebben we de Nationale Keuring net achter de rug. Wederom een memorabel weekend, alwaar het eerste jubileumboek is uitgereikt aan de leden van het eerste uur van het AVS, mevrouw Roos Slierendrecht en de gebroeders Hermans.

Overhandigd door auteur Paul Rollman in Jordanese stijl. Meneer Rollman, u heeft ons weer niet teleurgesteld!

De heer Luut Schutrups kreeg voor zijn Rigona de WAHO plaque uitgereikt voor haar veelzijdige topprestaties in show, sport en fokkerij. Deze Elite merrie met vele showwinnaars in het nageslacht heeft inmiddels ook voldaan aan de voorwaarden voor het Prestatiepredikaat dressuur, derhalve een prima keuze voor deze prestigieuze prijs.

Afgewisseld met de Futurity Show, Fokgroepen, Oosters gekostumeerd en Zadelrubrieken, was het een veelzijdig keuringsweekend, in de geest van het veelzijdige Arabische Volbloedpaard. Het bestuur feliciteert alle winnaars met hun behaalde resultaten!

Druk maar voldaan,
Uw bestuur

INHOUD

Voorwoord.....	2
AVS evenementen agenda	2
Hengstenkeuring 2007	3
Discussie avonden	3
Oproep PR team	4
Sportweekend Sint-Oedenrode	4
Arabian Horse Weekend	5
Regionale Keuring Zuid	6
Verslag show Exloo	9
Lowland Arabian Cup	11
Nationale Keuring	14
Nabeschouwing regionale shows	18
Nederlands fokproducten succesvol te Ströhen	19
Fotowedstrijd	21
Moran	22
De Sabino Volbloed Arabier	24
De paarden uit mijn jeugd	26
Zomer in Zuid-Spanje	28
Adami doet alles	32
Drukke maanden voor de rensportliefhebbers	34
WK Endurance 2006 in Aken	35
AVS Elite hengst Anthal	38
Caro en Candor	38
Colofon	39

Op de voorpagina: Rigona, winnaar van de WAHO plaque 2006 en moeder van de winnende fokgroep.

AVS EVENEMENTEN AGENDA

21 oktober 2006

Discussieavond ZUID:

Laat uw mening horen!

vd Valk Motel, Vianen 20:00 uur, Zaal
open vanaf 19:00 uur

4 november 2006

Discussie avond NOORD:

Laat uw mening horen!

Hippisch Centrum Exloo 20:00 uur,
Zaal open vanaf 19:00 uur

**25 en 26
november 2006**

Sportweekend

Manege de Pijnhorst, St. Oedenrode

9 december 2006

Open Nationale Kampioenschappen

Dressuur voor Arab. Volbl. paarden

Manege de Gouden Adelaar, Bunschoten

14 januari 2007

AVS Dressuurwedstrijd

Manege 't Hooge Eind, Didam

**2 en 3
februari 2007**

Hengstenkeuring

KNHS Centrum, Ermelo

HENGSTENKEURING 2007

2 EN 3 FEBRUARI TE ERMELO

Gezien het tijdsbestek tussen het volgende magazine en de sluitingsdatum voor de hengstenkeuring 2007 leek het ons verstandig om de inschrijvingsformulieren al aan u voor te leggen zodat u in ieder geval aanstalten kunt gaan maken met de voorbereidingen daarvan. Uiteraard zijn de inschrijvingsformulieren ook te downloaden van onze website.

Bijkomend detail is dat de hengstenkeuring slechts zal openstaan voor hengsten zonder een definitieve exterieurpremie. De hengsten met een definitieve exterieurpremie kunnen wel worden ingeschreven voor het "Hengsten Gala" dat zal plaatsvinden na de keuring op de zaterdagmiddag. Dit gala staat open voor in Nederland goedgekeurde hengsten met minimaal een 3e premie en/of een prestatiepredikaat.

De hengsten mogen ca. 5 minuten worden gepresenteerd aan de hand, onder het zadel, met fokgroepen etc. Een vrije mondelinge toelichting mag worden gegeven door de eigenaar of via een geprint verhaal door de omroep. Het gala zal een puur promotionele waarde hebben, waar geen jury aan te pas zal komen. Laat uw hengst van zijn beste kant zien !

Wij hopen een enthousiaste grote groep hengsten en een feestelijke presentatie!

Voorlopig is de het programma als volgt:

Vrijdagmiddag 2 februari 2007:

- Veterinaire keuring nieuw te keuren hengsten
- Premiewaardigheidskeuring.

Zaterdagochtend 3 februari:

- Premiekeuring premiewaardige hengsten

Zaterdagmiddag 3 februari:

- Hengstengala

Bij een gering aantal nieuw te keuren hengsten zal het vrijdagmiddagprogramma komen te vervallen en deze hengsten worden toegevoegd aan het zaterdagochtend programma.

Locatie KNHS Centrum te Ermelo.

Zie voor meer informatie het stamboekje dat toegevoegd is bij dit Magazine.

DISCUSSIE AVONDEN

Om een beter inzicht te krijgen in de mening van onze leden en om daarover van gedachte te wisselen zijn er twee discussie avonden in het leven geroepen waarop iedereen vrijblijvend welkom is om met het bestuur, op constructieve wijze te discussiëren over het wel en wee van de vereniging.

Onderwerpen die aan de orde zullen komen zijn: keuringen, shows, jurycorps en de stand van zaken van de vereniging in het algemeen. Tevens zal er aandacht worden besteed aan het jureren van een paard o.l.v. een jurylid. U zult de kans krijgen om weer iets meer te leren over het exterieur van het Arabische

Volbloedpaard en waar nou expliciet door de jury op gelet wordt tijdens keuringen.

Indien u van plan bent om aan één van deze avonden deel te nemen kunt u voor de desbetreffende avond nog agenda-punten naar keuze aandragen via telefoon, fax of email aan het stamboekkantoor tot de laatste woensdag voor de respectievelijke vergadering.

Wij hopen op een enthousiaste opkomst en constructieve discussies !

Geplande data en locaties:

Zaterdag 21 oktober 2006

20:00 uur (zaal open vanaf 19:00 uur)

vd Valk Hotel Vianen

Prins Bernhardstraat 75
4132 XE Vianen
T: +31(0)347 32 59 59

Zaterdag 4 november 2006

20:00 uur (zaal open vanaf 19:00 uur)

Hippisch centrum Exloo

Valtherweg 27-A
7875 TA Exloo
T: +31(0)591 549 300

Zoals velen van jullie wellicht nog niet weten staat de PR van het AVS op een zeer laag pitje. Niet omdat wij het onbelangrijk vinden, maar eerder omdat er na herhaaldelijke oproepen nagenoeg geen mensen naar voren zijn getreden die enthousiast en met de verenigingsgeest in gedachten, het Arabisch Volbloedpaard wil promoten middels een aantrekkelijk ingerichte stand op een select aantal evenementen.

OPROEP PR TEAM

Hierbij moet men denken aan 4 tot 6 evenementen per jaar in de categorie Horse Event, Paard en Koets, etc. Verder wordt er van een PR team verwacht dat ze zorg dragen voor zgn.

“Before-“ en “After Publicity” van AVS evenementen en zorg dragen voor het beheer van een aantrekkelijk assortiment aan verenigingsartikelen. Toch willen wij de oproep herhalen met wellicht een kleine functieomschrijving erbij zodat men een beter idee heeft wat er van een PR team verwacht wordt.

Het liefst zien wij een zelfstandig team van enthousiaste mensen die goed met elkaar kunnen samenwerken, basiskennis hebben van de werkzaamheden van het AVS en haar commissies en - op representatieve wijze - geïnteresseerde standbezoekers te woord kunnen staan. Belangrijk is dat één of meerdere

leden van dit team over een ruime auto of een auto met trekhaak beschikken om PR materiaal in te kunnen vervoeren (het AVS heeft inmiddels een aanhanger waar alles inpast)

In overleg met het bestuur van de vereniging zal een PR plan en budget worden opgesteld waar het team uiteindelijk enthousiast mee aan de slag kan.

Het bestuur is van mening dat een goede PR van het AVS alleen maar mogelijk is indien ondersteund door een groep vrijwilligers die de kar letterlijk en figuurlijk willen trekken, anders zullen dit soort PR activiteiten spoedig tot het verleden behoren

Reacties kunnen worden doorgegeven aan het stamboekkantoor via telefoon of email.

Voor de vijfde keer wordt in Manege de Pijnhorst te Sint-Oedenrode weer een sportweekend georganiseerd met een hoog Arabisch gehalte. Dit in samenwerking met de commissie Gebruik.

SPORTWEEKEND SINT-OEDENRODE MANEGE DE PIJNHORST 25 EN 26 NOVEMBER 2006

Op zaterdagochtend 25 november worden de oefenproeven dressuur (B t/m M2 niveau) van de maand November beoordeeld.

De combinatie mag twee proeven rijden, waarbij de jury de beoordeling zal begeleiden met uitleg en aanwijzingen.

De kosten hiervoor zijn 7,- euro per proef.

De zaterdagmiddag is ingeruimd voor een samengestelde spel-middag. Er wordt een dressuurproefje op B-niveau gereden, een simpel springparcours en een behendigheidsparcours waarvan 2 van de 3 beste resultaten tellen. Deelname is gratis en het is mogelijk om aan 2 onderdelen mee te doen maar het behendigheidsparcours is verplicht! Er zal een scheiding zijn tussen de Jeugd t/m 20 jaar en Volwassenen. We gaan voor het plezier en de ontspanning. Na inschrijvingen ontvangen de deelnemers meer uitleg en informatie.

Op zondag 26 november is er de jaarlijkse Sinterklaas wedstrijd met leuke prijzen en KNHS goedgekeurd voor Arabische Volbloedpaarden. Uiteraard voor alle dressuurklassen en dit is tevens de voorlaatste wedstrijd van de dressuurcompetitie. We

houden ook weer de wedstrijd Oosters gekostumeerd en er wordt een mooie demonstratie verzorgd. Er zijn dit jaar geen springwedstrijden.

Voor een nog nader te bepalen aantal jeugdleden wordt wederom een gezellige avond en slaapgelegenheid geregeld. Goed voor de onderlinge vriendschappen en uiteraard prima verzorgd met eten en drinken. We vragen hiervoor wel een kleine vergoeding van ?10,00. Tevens is er plaats voor het stallen van de paarden bij pensionstallen in de buurt. Wees er snel bij want er zijn maar beperkte plaatsen.

De manege is gemakkelijk te bereiken via de A50 of andere goede verbindingen. In de foyer wordt goed voor de inwendige mens gezorgd, ruime parkeergelegenheid is voorhanden. We gaan weer zorgen voor een geweldig weekend, waarin de jeugdleden een streepje voor hebben. Voor meer info mail naar: stoop5491@hotmail.com of bel: 0652502303.

Tot ziens in Sint-Oedenrode, Fam Stoop.

Na het geslaagde weekend in 2005 werd er weer gekozen voor een combinatie van sport en show. De zaterdag wordt meestal voor de sport gereserveerd. Om wat meer deelnemers en meer competitie te krijgen werden ook de leden van de afdeling Zuid van het NRPS en van de Vereniging Het Barokke Paard uitgenodigd. Helaas had niemand rekening gehouden met de kringwedstrijden in het zuiden, waardoor veel NRPS-ruitertjes verstek moesten laten gaan. Bij de planning van de volgende wedstrijd zal daar beter rekening mee gehouden moeten worden. De leden van de afdeling Zuid waren bijzonder behulpzaam bij het opbouwen van het springparcours en het uitzetten van de dressuurringen, waarvoor de Commissie Gebruik bijzonder dankbaar is.

ARABIAN HORSE WEEKEND

ST. OEDENRODE 24 JUNI 2006

Door Toto Modderman

De familie Stoop, de initiatiefnemer, zorgde voor de inwendige mens en had alle prijzen en linten met smaak uitgezocht. Niet onvermeld mag blijven, dat zowel Mevrouw als Meneer Stoop op dat moment met gezondheidsproblemen kampen en dus veel van het werk op dochter Annelieke terecht kwam. Gelukkig is een ieder weer hersteld en er wordt al weer gedacht aan het jeugdweekend in november. Het Secretariaat was uiteindelijk (na enige verwarring) in handen van Mevrouw Vivian Reisel, die mooie overzichtelijke startlijsten had gemaakt. Het wedstrijdsecretariaat werd bemand door leden van de Commissie Gebruik van het AVS. De opzet om meer inschrijvingen te krijgen was geheel geslaagd.

De B-dressuur kon gesplitst worden in Jeugd en Volwassenen. Bij de jeugd moet speciaal genoemd worden Renee Palland met SR Soraya (v. Menesco), zij werd met schitterende lijsten 2x eerste, 197 en 217 punten, een combinatie, die een belofte inhoudt voor de toekomst. Goede tweede was 2x Evelien Panhuyzen met Nady v.d. Beekerheide (nrps) met 194 en 192 punten. In de B-Dressuur Volwassenen was het Emmie Graafland met SA Movin' Star, die met 194 punten de eerste proef won en de tweede proef wist te beeindigen met 195 punten, goed voor een rood lint; in het totaal goed voor vier winstpunten en de startkaart aanvragen komt dus snel dichterbij. Rianne v.d. Ven met Valerie. (v. Arben) werd tweede in de eerste B-proef met 191 pnt en derde was onze gast Inge Adriaanse met het Barokke paard Halcon XIII met 188 pnt. De tweede B-proef werd met 201 pnt gewonnen door AR Sivmayall (v. Sivmen) met Ilona Bax. Derde werd wederom Inge Adriaanse met Halcon XIII met 194 pnt. In deze rubriek waren de prijzen dus aardig verdeeld over het deelnemersveld. In de Jeugdafdeling reden hoofdzakelijk NRPS-leden en slechts 2 AVS-leden bonden de strijd aan, doch niet zonder resul-

Renee Palland met CR Soraya.

taat, zoals u hebt kunnen lezen. Laten wij hopen dat deze NRPS-ertjes met belangstelling de zeer goede resultaten van de Arabische Volbloeds gevolgd hebben.

In de L-1 waren het voornamelijk AVS-leden die aan de start verschenen; in totaal 8 stuks. Eerste werd in de eerste proef, S.J.M. Troost met Kifaayah (v. Kar Halcon) met 197 pnt, 2e Chantal Smit met Rico (barok) en 191 pnt, 3e Paula Böhmer met Karvat en 183 pnt. De tweede proef werd nu gewonnen door Chantal Smit met Rico (barok) en 196 pnt, 2e Judith van Slooten met Gelimer (v. Inka) en 194 pnt, die hierna haar startkaart kon aanvragen, 3e Guilia Heman met Sja Hieda (v. Tabak) en 191 pnt. De L-2 proef werd ook opgesplitst in Jeugd en Volwassenen, met in totaal 11 inschrijvingen. (waarvan 3 x jeugd). Uitslagen Jeugd: le Annelieke Stoop met Paroeschka (v. Paraguay) en 199 pnt, 2e Caatje Venema met Ivaldo's Lucky Eve (nrps) en 194 pnt. In de tweede proef was Loes Kreunen met Vanga Janciro (nrps) met 197 pnt eerste en Annelieke nu tweede met 196 pnt. Bij de Volwassenen werd de eerste proef gewonnen door Judith

Bleekman met Walbano (barok) en 202 pnt, 2e Wenche Oomes met Beloki (barok) en 196 pnt, 3e Wendy Delvalle met Galino (v. Prognos) en 180 pnt. De tweede proef was voor Wenche Oomes met Beloki en 201 pnt, 2e Wendy Delvalle met Galino en 199 pnt, 3e Jeanette de Bruin met haar eigen fokprodukt Makkeda's Dream en 192 pnt. In de M-1 proeven kwamen hoofdzakelijk NRPS-leden aan de start, De eerste proef werd gewonnen door Martha Smits met Rebels R'Furst met 206 pnt, tevens werd zij derde in de tweede proef met 198 pnt. Simone Jansen was met Linda 2e met 205 pnt en in de tweede proef eveneens 2e met 200 pnt, 3e Thara Schmitt (avs) met Pachenco (v. Anthal) en 196 pnt, terwijl..... Olieslagers met Naomi de tweede proef won met 201 pnt.

De M-2 kende slechts twee deelnemers. Beide proeven werden gewonnen door Ingrid Cornelis met Barrister (nrps) respectievelijk met 197 en 182 pnt. Ook de Z-1 was matig bezet met twee deelnemers. In beide proeven was Joke Velzen met Omar L (v. Hassan S) 1e met 205 en 195 pnt. Het was een overvol programma voor de ochtend. De juryleden werkten zonder lunchpauze door om tijdig (voor het beginnen van het springen) de dressuurproeven te hebben afgewerkt. Het springen begon dan ook exact op de geplande tijd. Door de deelname van diverse NRPS leden kon het springen toch doorgaan. Van de zijde van de AVS ruiters was de animo zeer gering en de resultaten waren zeer matig. Alleen Donna Oudshoorn met Adami haalde wel de eindstreep met 4 strafpunten.

Na de wedstrijd op zaterdag vond op zondag 25 juni weer de eerste officiële keuring van het AVS in dit jaar plaats. De grote animator Pieter Stoop was er wederom in geslaagd om er op de locatie van Manege De Pijnhorst een groot festijn van te maken. Hij flikte het toch maar weer om onder zijn bezielende leiding, nu al voor de derde keer, een keuringsdag neer te zetten waar je graag naar toe gaat.

REGIONALE KEURING ZUID 25 JUNI 2006 IN ST. OEDENRODE

Door Nick Ligthert, foto's Jan Kan

Het kost veel energie om alles tijdig klaar te hebben en ook geld om het financieel rond te krijgen. De verschillende sponsors, adverteerders en andere donateurs verdienen een woord van dank voor hun bijdragen. Ik licht er toch even een bedrijf uit, omdat ik graag wilde weten waarom als sponsor werd opgetreden. De baas van VBI Flex Casco vertelde desgevraagd dat ze Pieter zo'n plezierige vent vonden en dat zijn vrouw extra belangstelling heeft voor Arabische paarden en hij zelf er ook enthousiast voor was geraakt. Een leuke wetenswaardigheid. Voor bedrijven gerelateerd aan de paardenhouderij, zoals Marstall voeders en Life Aid Horses ligt het wat meer voor de hand. Was het vorig jaar al een jurylid dat te laat arriveerde door een verkeerde route te nemen; dit jaar kwam een jurylid aanvankelijk helemaal niet opdagen. Er moest derhalve worden gestart met slechts 2 juryleden en dit verdient in het verslag een kanttekening. De uitslagen ondervinden daarvan absoluut een bepaalde invloed, welke in de klassering tot uitdrukking komt. Als er een groot verschil is tussen de waardering bij 2 leden is de individuele invloed op de einduitslag groter dan bij 3 juryleden; en dat bleek in de praktijk uit te komen. Hierdoor pakte de volgorde soms geheel anders uit dan zoals het door de overgrote meerderheid van de "scheidsrechters aan de zijlijn" werd gezien. Blijdschap en teleurstelling lagen dienovereenkomstig heel dicht

bij elkaar. Dus gaarne het juiste aantal leden voor elke rubriek. Gelukkig kwam het derde jurylid toch nog ten tonele en was dit euvel opgelost.

Eveneens gelukkig was er geen regenoverlast, zoals vorig jaar, maar toch blijken sommige paarden minder soepel te bewegen op gras zodra dat zelfs maar een klein beetje nat en glad wordt. Op een ondergrond van zand laten ze zich in het algemeen beter zien en komen de bewegingen beter tot hun recht. Het stappen op de baan en het draven van een ronde zijn niet voor niets elementaire onderdelen van de beoordeling; het is tenslotte een keuring.

Zoals u inmiddels weet is het verslag bedoeld om in aangeklede vorm de resultaten bij alle AVS-leden geïllustreerd onder de aandacht te brengen.

De punten-informatie sec wordt met "overtoom snelheid" door onze secretaris reeds dezelfde dag op de AVS-website geplaatst. In het magazine willen wij al degenen die een podium-plaats hebben gehaald nog eens extra feliciteren of in het zonnetje zetten (met foto).

Het wordt niet door iedereen bij het AVS gewaardeerd dat er over jureren wordt geschreven; maar waarom niet? Bij mega evenementen als het WK Voetbal – strak door de wereldbond FIFA georganiseerd – worden wel instructies aan de referees gegeven en is er volop kritiek in de krant te lezen. Dus waarom bij zo'n simpel paarden-kampioenschap niet? De hele gang van zaken

wordt er door bepaald en gaat een heel jaar werken van de paarden-eigenaar op de schop. Daarom nog een side line. Het lijkt ons niet nodig dat een jury in Nederland de adem inhoudt bij het geven van punten, waar ze in het buitenland naar lieve lust de trommel met 19 punten leeg strooien. Het leidt ertoe dat op een A.V.forum (waar ik geen fan van ben) soms door personen (die de drollen van paarden, schapen en apen niet uit elkaar kunnen houden) beweringen worden geventileerd alsof alles in het buitenland van beter niveau zou zijn. En dat kan wel eens Nederlandse eigenaren zodanig frustreren dat ze bang zijn om zich überhaupt te presenteren, vanwege angst om af te gaan. Wij hoeven ons zelf, als leden van ons stamboek, niet onnodig te kort te doen. Laat ik een voorbeeld noemen (want zwetsen kan iedereen zult u zeggen). Een zeer gemotiveerde fokker, die elk jaar acte de presence geeft, is o.a. Brouwer Arabians. Zijn prachtige veulen Sultasza, dat door iedereen werd beschouwd als topper, kreeg op deze regionale keuring een zeer bescheiden punten-totaal en won niet. Op de internationale show in Ströhen werd zij winnares bij de merrie-veulens in een sterk veld en over-all kampioen van alle veulens. Gelukkig had Brouwer de moed niet opgegeven en boekte met zijn eigen fokprodukt een doorslaand succes. Dus laten we met ons allen een onlogische keuringsuitslag relativeren en vertrouwen houden en achter onze paarden blijven staan.

Tijdens de middagpauze vond een premie-keuring plaats. Het vermelden waard is dat 2 dochters van de stermerrie Palotasza QQ werden beoordeeld; waarbij de Kubay Khan dochter Kutasza een 2e premie kreeg en de Mir Khan dochter Mirtasza een 1e premie.

De ter keuring aangeboden ruïn Aquileja (v.Anthal) werd beloond met een overduidelijke 1e premie tot uitbundige blijdschap bij eigenaresse Angela Vriendts.

De zadelrubriek (merries en ruïnen) bracht winst voor Galino (v.Prognos) gereden door Wendy Jane Delvalle.

De rubriek Oosters Gecostumeerd bracht een close finish tussen de 3 deelnemende combinaties, waarvan Paula Böhmer met Karvat (v.Vatican) toch de hoogste waardering kreeg.

Deze regionale keuring was de eerste van de serie 2006, waarbij – in principe – het AVS de verplichting had opgelegd om eerst deel te nemen (inclusief aanwezig te zijn) op een regionale keuring alvorens toegang te krijgen tot de nationale keuring. Toch was het aantal deelnemers onder dat nieuwe regime niet overdaag en op de twee volgende regionale keuringen zouden nog wel veel meer paarden moeten komen om op de nationale een representatief deelnemersveld te zien verschijnen. P.S. deze vraag speelde ten tijde van de r.k.zuid, maar bij het verschijnen van dit verslag zijn ook al de 2 andere keuringen in West en Noord geweest en het aantal inschrijvingen is tegenvallend gebleken. Een “kale” nationale is ook niet bijster attractief, maar een soort voorseizoen is op zich niet zo’n gek idee. Dus maar eens evalueren wat de beste aanpak zou zijn.

Wat tijdens deze keuring de gemoederen ook bezig hield is het te snel starten van de rubrieken achter elkaar. De voorbrengers hebben het met vaak een groot aantal te presenteren combinaties ontzettend druk en hun helpers niet minder. Ze moeten van rubriek tot rubriek snel de paarden wisselen, terwijl de afstand tussen de ring en de stallen een heel eind lopen is. Ze worden dan al opgeroepen voor een volgende rubriek, terwijl ze nog in de ring bezig zijn. Dat wordt een gejakker van jewelste en daar moet meer rekening mee worden gehouden. Deze keer was de tijdnood zelfs zo groot dat het zo lang duurde voor men weer in de ring kon zijn met een nieuw paard dat er uitsluiting dreigde. Dat kan niet de bedoeling zijn. Dus gaarne met de regie hiermee

in het vervolg rekening houden. Het moet op zo’n geweldige dag niet te formeel worden, dat deelnemers de pest in krijgen.

Nu over het keuren zelf. Daar kwamen we immers voornamelijk voor.

De rubrieken van de veulens en de ruïnen werden beoordeeld door 2 juryleden. Daarna kon de keuring voortgaan met de 3 juryleden Hulshof, Maxwell en Van der Auweraa.

Bij de merrieveulens lagen de uitslagen ongemeen dicht bij elkaar en dit leidde tot de volgende plaatsingen.

Met 169 pnt werd 1e de vos Ashanti (v.Alkan) van de familie Vodde. Die moet goed kunnen lopen. Met 168 pnt werd 2e de bruine Sultasza (v.MM Sultan) van Brouwer Arabians. Zij gleed weg op het gras. Maar ook 168 pnt kreeg als 3e de vos La-Luna F (v.Vivaldi F) een volledig eigen fokprodukt van A. Kuijf. De punten voor type waren “op rantsoen”.

De top van de hengstveulens werd gevormd door 3 echte topper-tjes. Te weten als 1e met 175 pnt de vos A.F. Parcival (v.Vestival) van Arabian Fantasie; een hengstje met alles in zich om een grote toekomst tegemoet te gaan. Terecht veulen-kampioen dus. P.S. helaas moest korte tijd later worden gemeld dat uitgerkend deze Parcival plotseling en onverwacht snel was overleden. De bruine A.F.Kamaraj (v.(Massimo ibn Mirokan), werd met 173 pnt 2e en daarmee reserve kampioen, waarmee de nieuwe eigenaar A. Finnema – tevens nieuwkomer bij het AVS – zeer blij en tevreden was. Als 3e volgde op de voet de bruine Le-Quint F (v.Movin’Star) van A.Kuijf met 171 pnt. Resumerend ging de strijd bij de veulens dus vooral tussen de stoeterijen Arabian Fantasie en Forelock’s Arabians, die steeds aan elkaar gewaagd blijken.

De rubriek Ruïnen bracht ongekend succes voor Serge Liefers en Angela Vriendts die als eigenaar van de Anthal-zoon

Aquileja met 170 pnt op de 1e plaats kwam en met de door hen gefokte Mir Khan-zoon Mir Cyran op de 2e plaats eindigden met 166 pnt. En Aquileja kreeg het kampioenslint om gehangen.

Bij de 1-jarige merries (en later ook bij de 1-jarige hengsten) herhaalde genoemd collegiale stoeterij-treffen zich. Hierbij ging de 1e plaats met 261

pnt naar de bruine A.F. Escada (v.Nadir I) van Mireille Baas. De 2e plaats was erg leuk voor de organisator, want de vos Ysabella F (v.Almonito) van

de familie Stoop stond met 260 pnt nog voor de bruine Yubilea F (v.SA Movin’Star) van de familie Kuijf met 258 pnt.

Arabian Fantasie zag bij de 1-jarige hengsten hun dartele jongen A.F.Umoyo (v. Nadir I) met 260 pnt de winst pakken voor de bruine Lavinzky F (v.Movin’Star) van A.Kuijf die met 256 pnt 3e werd. Want LHT Moreno (v.Marcipan) leverde voor de combi-

Aquileja

A.F. Escada

natie Verheij/Hees met 257 pnt nog mooi de 2e plaats op.

Aan het eind van de dag nam A.F.Umoyo het reserve junior kampioenschap mee naar huis.

Slechts twee deelnemers in de gecombineerde rubriek van 2 en 3 jaar oude merries kregen meer dan 250 pnt en worden hier vermeld. Met op de 1e plaats de bruine BB Jhadenz (v.Enzo), geïmporteerd door de familie Bakker. Zij kreeg het hoge aantal van 263 pnt. De 2e plaats was voor de bruine Aisha Monpelou (v.Mir Khan) met 255 pnt voor eigenaresse Els Vissers, woonachtig in België.

Er deed maar één hengst van 2 jaar mee. Dat was de schimmel met de aparte naam Piper 10 BB, een zoon van Hlayyil Ramadan en in eigendom van de familie Dorssers. Het behaalde puntentotaal loog er niet om, 266 pnt. (P.M. het hoogste van de dag).

Bij de strijd tussen de 3-jarige hengsten ging het tussen twee heel verschillende paarden, die echter toch aan elkaar gewaagd bleken. Wegens hogere score voor type ging de 1e plaats naar de bruine A.F. Esquire (v.Mir Khan) van Ron Poolen. Net als hij kreeg de vos Sha Bajko (v.Lazio) voor de 2e plaats 258 pnt. Met gemengde gevoelens van teleurstelling en trots bij de fokker Henk Boswinkel, die speciaal een lange reis had gemaakt om te komen kijken. Bij de merries van 4 t/m 9 jaar danste Onno Doppe na de uitslag met zijn paard door de ring. Want de schimmel Amerika (v.Madiar) – gekocht op de Tersk Sale – won deze rubriek op grootse wijze met 264 pnt. En zij werd later nog reserve senior kampioen. Zij versloeg als 2e de schimmel Ya Bask Anastasia van N.Harmsen met 261 pnt en als 3e de bruine Mirtasza (v.Mir Khan) van Brouwer Arabians met 258 pnt.

De laatste groep merries van 10 jaar en ouder werd gedomineerd door de eigen fokprodukten van Nico Dijkshoorn; namelijk de Monitor-

A.F. Umoyo

BB Jhadenz

Piper 10 BB

Monarita

dochter Monitra en Monitraise, die met resp. 265 pnt en 262 pnt op de 1e en de 2e plaats kwamen. Een mooi succes voor de bekende dierenarts die zich weer aan het keuringsfront heeft gemeld met trainer Eric Dorssers. Ook weer als deelnemer op de keuring present was AVS-voorzitter Hannie Wehkamp. Nog maar kort hersteld van een ingrijpende operatie. Fijn dat ze weer mee doet met haar Poolse schimmel Hamda (V.Alegro). Hamda werd knap 3e met het minimale verschil van 1 pnt en kreeg dus 261 pnt. Normaal wordt nr.4 niet vermeld, maar omdat dit een heel zware klasse was krijgt toch LM Ghazieh Feyda van J.Hakimpour een compliment want zij had namelijk niet alleen 260 pnt maar samen met de latere senior kampioen Monitra het hoogste aantal punten van de hele dag voor type.

Dit gegeven is tevens aanleiding voor het noemen van de 7-jarige hengst Alkan (v.Anthal) die de hoogste score van de dag kreeg voor beweging in stap en draf. Proficiat richting eigenaar Vodde. Brengt ons tot de laatste rubriek, die van de hengsten van 4 jaar en ouder, allemaal bij elkaar. En hier stal Jan Calis de show met zijn spectaculair voorgebrachte Spaanse schimmel Lobeke, die met 265 pnt nr.1 werd en daarmee tegelijk kampioen senior hengsten. De nr.2 werd de bruine Al Ahmar (v.Kubay Khan) met 261 pnt en daarmee voor zijn eigenaar A.Copier ook nog reserve kampioen. Op de 3e plaats eindigde met 260 pnt de schimmel Najm van J.Hakimpour. Monitra bezorgde Nico Dijkshoorn aan het slot nog de prestigieuze titel Best in Show.

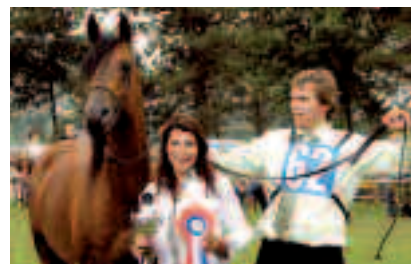
Het was – de inleidende beschouwingen ter kennis genomen hebbende – een mieterse dag in Sint Oedenrode (sommigen zeggen “Rooi”).

Tot volgend jaar!

Nieuwe rondes; nieuwe kansen!

Lobeke

Al Ahmar

Galino

Op 12 augustus vond te Exloo de regionale show Noord plaats, met aansluitend de internationale Lowland cup. De locatie was, zoals we dat inmiddels gewend zijn, prachtig aangekleed. Als je terugdenkt aan de prachtige julimaand die we hadden, lijkt het bijzonder jammer dat ook niet deze keuring buiten plaatsvond; maar als je naar de maand augustus kijkt, die tot op het moment van schrijven nog niet een dag heeft gekend zonder dat er ergens een vreselijke plensbui viel, kun je de organisatoren van keuring Noord alleen maar gelijk geven dat ze het evenement binnen laten plaatsvinden.

VERSLAG SHOW EXLOO

Door Hanneke Brand, foto's Jan Kan

Ondanks dat het had ook deze show te maken met vreselijke wateroverlast. Weliswaar niet in de hal waar het allemaal moest gebeuren, maar de vrijdagavond hing er een wolkbreuk boven Exloo en binnen een mum van tijd stonden een groot aantal boxen blank. Met hulp van vele vrijwilligers, veel van hen deelnemers aan de show, werden in allerijl paarden verplaatst, geultjes gegraven en al het mogelijke gedaan om de overlast binnen de perken te houden. De showcommissie vroeg mij namens hen langs deze weg al die mensen te bedanken die spontane hulp.

De zaterdagochtend was er van de wateroverlast niets meer te zien en de keuring ging vlot van start. Er werd gejureerd door mw. Modderman, dhr Gamlin en dhr. Koch.

De eerste rubriek bestond uit 5 jaarlinghengsten en werd met 264 punten gewonnen door Psygon 'T', een goedbewegende zoon van Psytadel uit de bewezen fokmerrie Rigona van de heer Schutrups. De heer G. Fierens uit het Belgische Overpelt was de eerste gelukkige eigenaar van de dag die het oranje lint in ontvangst mocht nemen.

In de volgende rubriek kwamen de tweejarige hengsten aan de beurt. Ook hier een Psytadel-zoon als winnaar, namelijk Ylusion 'F', eveneens uit een Abakanmerrie genaamd Yafit, gefokt door mw Kuijf- vd Zwet en in eigendom van Ad Kuijf. Ylusion 'F' had een totaal aantal punten van 263.

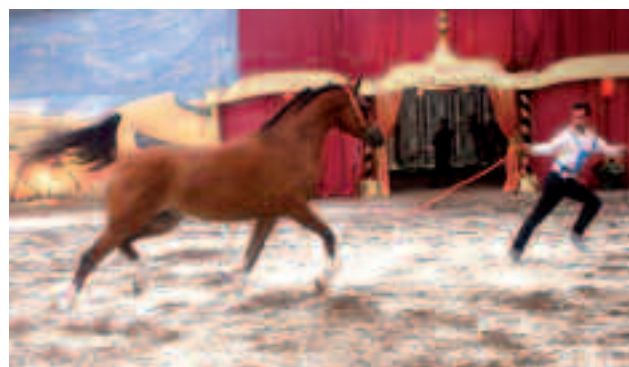
De rubriek driejarige hengsten was kwantitatief niet royaal bedeed. Beste van de drie met 258 punten was Exploratore, (Gaspar x Emarilla) fokker en eigenaar Klarenbeek Arabians BV. uit Doornspijk.

Daarna was het de beurt aan de hengstveulens; een leuk gevulde rubriek met een goede kopgroep van best bewegende veulens. Opnieuw een Psytadelkind op kop, de extra bewegende Jumah PH uit de Balatonmerrie Vyrubka, met 267 punten. Gefokt door en in eigendom van R. S. Kemp uit Wieringerwerf. Jumah PH was daarmee de eerste kampioen van de dag.

Hierna presenteerden zich vijf ruinen; de bruine FS Bengal Bay

De jury

FS Bengal Bay

Psytadelkind

(FS Bengali x Kirinova) , gefokt door E. Sponle (Dtsl) en in eigendom van D. Pieren uit Eindhoven, won met twee puntjes verschil van Jewel's Balou en mocht zich Kampioen ruinen noemen.

Vervolgens kwamen de merrieveulens aan de beurt, een rubriek waar je helemaal blij van werd. Niet alleen doordat veulentjes altijd weten te vertederen, maar vooral ook omdat ook hier de kopgroep er zonder meer best mocht wezen. Het blijft bijzonder moeilijk om veulens met elkaar te vergelijken, maar naar mijn mening liet de jury zich hier toch wel enigszins beïnvloeden door de vertederingsfactor van de jongste deelneemster, Virginia 'F', (Elton x Veronia) fokker en eigenaar dhr A. Kuijf uit Nieuwkoop. Het is de heer Kuijf van harte gegund en op de foto is te zien dat hij nog steeds blij is met iedere eerste plaats, maar de nummers twee, Lima Juny (Vestival x Kubay-Khan) en drie, Rizaja (E.S Rivas x A.F Zazou) hadden net zo makkelijk op die plek kunnen staan. Virginia 'F' kreeg in totaal 265 punten, maar de nummer drie, Rizaja, mocht de eerste 20 van de dag noteren voor haar fantastische bewegingen, die door twee andere juryleden slechts met een 17 werden gewaardeerd. Dit mag een rustig en opvallend verschil genoemd worden. Bij veulens speelt natuurlijk het moment van de dag, op het moment dat er ingeschreven moet worden zien ze er vaak heel anders uit dan op de dag dat het moet gebeuren. In de ring zelf laten sommigen zich imponeren door al het vreemde om zich heen, waar andere met ware sterallures het publiek naar hun hand zetten, maar de toekomst zal leren wie van deze drie dames uiteindelijk tot de mooiste uitgroeit.

In de laatste rubriek voor de pauze lieten de jaarling dames zich zien. Een grote rubriek, kwalitatief iets minder, hetgeen goed in de puntenaantallen te zien was. De nummer één, Naverka, Nadir I uit de kampioensmerrie Verkarna, stak hier met kop en schouders uit boven de andere deelnemers met haar 267 punten. Trotse fokker en eigenaar is de familie Brouwer uit Hichtum.

Na de pauze ging het vlot verder met de rubriek tweejarige merries. De winnares met 259 punten was hier de zeer volwassen ogende schimmel FS Precious Apal (A.S Natsir- Apal x Precious Memory). Zij is gefokt door F. Sponle en in eigendom van mw. Lopez y van Breemen uit Marienheem. Deze merrie is geboren in januari en was dus al tweeënhalf op het moment van showen, maar naar mijn smaak wel een tikje weelderig en leek daarmee veel ouder dan ze is.

De driejarige merrierubriek, een kleine maar fijne rubriek. Valeta 'F', (Almonito x Veronia) fokker en eigenaar dhr Kuijf, behaalde de hoogste score tot dan toe, namelijk 271 punten.

De volgende rubriek bestond uit vier- en vijfjarige merries en werd gewonnen door Karona (Karat x Rigona), van de heer Schutrups uit Schoonoord, die haar ook heeft gefokt. Ook Karona, die fantastisch showde en 19, 20, 19 voor beweging mee naar huis mocht nemen, noteerde 271 punten. Tweede in deze rubriek was de uit Australië afkomstige Lexington Savanna van J. Hakimpour uit Eibergen.

In de rubriek 6t/m9-jarige merries mocht A.F Gracia van fokker/eigenaar N.F. Ligthert uit Gouda het oranje lint mee

Virginia 'F'

MM Sultan

Naverka

naar huis nemen met 265 punten. Ook Gracia scoorde 19, 19, 20 voor haar gangen en verloochende daarmee haar vader Anthal niet. Haar moeder is Mu-Yetla.

De laatste merrierubriek, (10 jaar en ouder) werd met 269 punten gewonnen door Veronia, de moeder van het kampioen merrieveulen Virginia 'F' en daarmee mocht de familie Kuijf de dag toch wel dik tevreden afsluiten. Hopelijk brengt zij vaste voorbrenger Luc Hendrix volgend jaar net zoveel succes met haar volgende nakomeling.

De seniorhengsten rubriek bestond simpelweg uit hengsten van vier jaar en ouder en werd met 273 punten oppermachtig gewonnen door MM Sultan (Kubay Khan x Alaska QQ), hoewel de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat hij niet veel draf liet zien. Hij zou later ook 'Best of Show' worden. Tweede op afstand werd de hengst Durango met 263 punten. Een sympathieke hengst in deze rubriek vond ik Sirel, die zeker ook opvalt door zijn Crabbet afstamming uit oude lijnen, namelijk Silver General x Mirella.

Nog even de kampioenen voor u op een rijtje:

Kampioen merrieveulens	Virginia 'F'
Reservekampioen merrieveulens	Lima Juny
Kampioen hengstveulens	Jumah
Reservekampioen hengstveulens	Vestikay
Jeugdkampioen merries	Valeta 'F'
Reserve jeugdkampioen merries	Naverka
Jeugdkampioen hengsten	Psygon 'T'
Reserve jeugdkampioen hengsten	Ylusion 'F'
Kampioen ruinen	FS Bengal Bay
Reservekampioen ruinen	Jewel's Balou
Kampioen merries	Veronia
Reservekampioen merries	A.F. Gracia
Kampioen hengsten	M.M. Sultan
Reservekampioen hengsten	Durango

Alle kampioenen mochten, behalve linten en bekens, weer een prachtige tekening van Anja Meeldijk mee naar huis nemen.

Naast al het werk van de vrijwilligers, waarvoor natuurlijk zeer

veel dank; werd deze show werd mede mogelijk gemaakt door de sponsoring van: Hoofdsponsor Novelcure en daarnaast Wienbargstud, Emmer Schroot en Metaalhandel, fam. Greijdanus, Stal Triantha/Fam Schutrups, Anja Meeldijk, Stud of Diamonds, ZjaKuba Arabians, Aurid Farm, Cary J. van Dansik, Arabian Ranch, Quest Arabians, Cz-Arabians, fam. Kubbe, Installatieburo Muskee.

Anna Greidanus, even geen aandacht voor de paarden.

Het organisatiecomité had voor dit jaar wel een heel bijzonder besluit genomen vanwege de wens om het programma op zondag niet te vroeg te hoeven beginnen en toch niet te laat op de avond te laten beëindigen. De show werd reeds gestart op zaterdagavond om 20.00 uur. Dit betekende in de praktijk dat de rubrieken van de jonge hengsten op 12 augustus plaatsvonden. Hun eigenaren moesten derhalve in ieder geval een dag eerder present zijn (en ook uw verslaggever).

LOWLAND ARABIAN CUP

12 EN 13 AUGUSTUS 2006 IN EXLOO

Door Nick Ligthert, foto's Jan Kan

Je mag ervan uit gaan dat deelnemende combinaties de hele show willen bijwonen, dus dat zal zo'n groot punt niet zijn, maar hun junioren-kampioenschap was ook op zaterdag en de kampioenen moest in elk geval blijven om zondag in de schijnwerpers te staan bij het sluitstuk Best of Show. Verder was het goed merkbaar dat veel inschrijvingen voor de Regionale Keuring Noord – op zaterdag 12 augustus gehouden – zich ook gemeld hebben voor deze LowLand Cup, want ze zijn immers toch helemaal in Exloo en de meesten hadden voor hun paard al een box gereserveerd. Conclusie is zeker dat de show op zondag tegen het eind van de middag klaar was en een ieder nog op een redelijk tijdstip thuis kon komen.

Maar het was zonder meer niet alleen een strak geplande show; het was ook een heel mooie show. De aan kleding was in een erg fraaie oosterse sfeer en er was ook een goede sfeer. Ook de buitenlandse deelnemers gaven mooie complimenten aan de organisatie, die in handen was van de heren Muskee en Hols en de

dames Muskee, Greijdanus en Gerda Stuive (deze laatste heeft een hele klus gehad aan de administratieve besommeringen). Gelukkig was A. van der Velde weer de vertrouwde speaker. Dat geeft je toch een beetje het gevoel van een thuiswedstrijd in een internationale competitie. En zij weet hoe je de namen van de paarden uitspreekt.

Het jurycorps bestond uit de dames Lowe, Tengstedt en Wabbes plus de heer Hain. Deze laatste man had ik nog niet eerder aan het werk gezien, maar met mij was het veel anderen ook positief opgevallen dat hij opvallend goed elk paard op zich bekeek. Als zo iets opvalt geeft dat bij een keuring of show wel een goed gevoel.

Het vermelden van deze 4 juryleden leidt wel tot een kleine kanttekening over de catalogus. Het is een fraai boekwerkje en goed gevuld met advertenties. Zo'n boekje bewaar je ook in je kantoortje en verdwijnt niet in de prullenbak. Alleen er stonden maar 3 in plaats van 4 rijen in om de punten per onderdeel te noteren. Even de vormgever de volgende keer hierop wij-

zen. Als hoofdsponsor trad op het bedrijf NovelCure met producten voor verbetering en behoud van de gezondheid van onze paarden. Al organiseert hij niet mee, onze oud-voorzitter B. Blaak gaf wel volop geldelijke steun; vanuit zowel zijn stal als bedrijf; zeer te prijzen.

Het bezoekersaantal was dik in orde met goed gevulde tribune en dito VIP-ruimte.

Perfekt punt van orde was de dringende oproep van de D.C. om tijdens het showen geen overdreven lawaai te maken door op de omheining te roffelen en ook het zwaaien met plastic zakken achterwege te laten. De paarden moeten, zoals bedoeld, op hun eigen benen een rondje lopen. Een enkeling hield zich er helaas niet aan en werd terecht daarop aangesproken. Anderzijds moet er wel een geanimeerde sfeer kunnen worden opgeroepen in de bak behalve de muziek. Aanmoedigingen en rammelbakjes moeten wel in gedoseerde mate kunnen. Anders krijg je het idee dat je naar biljarten zit te kijken.

Wat veel toeschouwers toch wel als frappant opviel is dat sommige deelnemers, die zaterdag al 2 keer waren komen opdagen, op zondag (en vooral de 2e keer) het niet meer zo spannend vonden en zich minder toonden en jonge dieren leken wel wat moe. Daarbij gezet dat 80% van de beoordelingstijd het paard in beweging is en dat het van vitaal belang is dat de beweging eruit komt. Nu doen de voorbrengers hun uiterste best en rennen zich in het zweet voor een optimale presentatie en prestatie.

Dan wordt aan dit aspect soms tekort gedaan wanneer de overige 20% van de beoordelingstijd dient voor het nader bekijken van de 4 onderdelen type, hoofd/hals, body & toplijn, beenwerk.

Daarbij merken we dat, ondanks een niet of onvoldoende getoonde beweging, een paard met een hoge Arabische uitstraling toch hoge punten op beweging krijgt en dikwijls net zoveel als het paard dat echt super beweegt. Aangezien het vaak dicht bij elkaar ligt kost dat sommige paarden een plaatsing (en vervolgens het kampioenschap). En nota bene is bij een gelijke stand, na type, het volgende criterium toch echt het bewegen. Iets meer differentiatie voor wat betreft dat fenomeen zou het aspect keuring beter tot zijn recht laten komen en wrevel bij publiek en eigenaren voorkomen.

En dan nu de uitslagen en het bijbehorende commentaar.

De hoogste eer en de meeste eer bij de merrieveulens ging naar A. Kuijf.

Zijn Yody F (v.Kubinec) stond met 355 pnt op de 1e plaats, direct gevolgd op de 2e plaats door zijn Virginia F (v.Elton) met 354 pnt. Maar nummer 3 Lima July (v.Vestival) van T.J. Kuipers kreeg eveneens 354 pnt. Dichter bij elkaar kan bijna niet. En een geweldige opsteker voor de familie Kuipers die dit weekend voor het eerst deelnam met hun

Yody F

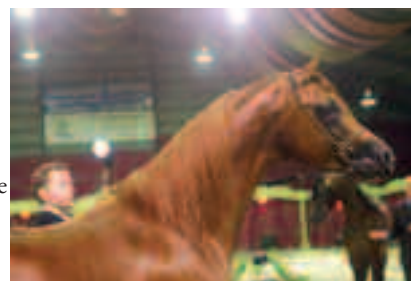

A.F. Paranik

Arabier. De nummer 1 won echt op type, want de nummers 2 en 3 toonden betere bewegingen.

Bij de hengstveulens won de schimmel A.F. Paranik (v.Aparan) van Arabian Fantasie met 353 pnt met superieure bewegingen. We waren benieuwd naar de kwaliteit van de Kubinec-zoon KAS von Dutch, maar die moest wegens een blessure verstel laten gaan.

Beide winnaars bij de veulens werden daarmee tevens kampioen. De 1-jarige merries was een zeer goed bezette en zware klasse. Met als winnares de door Eric Dorssers voorgebrachte Lady Aymona

Aymona

(v.Psytdel) van Dejonckheere uit België met 362 pnt. Voor eveneens een Belgische deelnemer Dahlia (v.CH El Brillo) van Ingrid Bentchikou met 359 pnt. En het werd een volledig Belgische aangelegenheid met als 3e Caresse (v.JK Catalyst) met 351 pnt.

Ook bij de 1 jaar oude hengsten was het volle bak. Met een Australische winnaar in de vorm van Redwood Lodge Artique, een schimmel van de hengst Al Adeed al Shaqab met 361 pnt. Ruim

Redwood Lodge Artique

voor de nummer 2 Khilago (v.Khidar) uit Spanje met 355 pnt; die later reserve kampioen werd. Op de 3e plaats en een half Nederlands succes de door Luut Schutrups gefokte vos Psygon T (v.Psytdel), verkocht aan de belg G.Fierens, met 353 pnt. De terechte winnaar was een prachtig paard, maar het was buitengewoon hinderlijk en ergerlijk dat de voorbrenger het paard niet liet lopen zoals voorgeschreven, maar doorlopend longeerde.

De 2-jarige merries:

Dat je met mooi type plus goed lopen dik kunt winnen bewees Muranas je t'aime (v.Psytdel) met 364 pnt voor de Duitse eigenaar Studfarm Murana.

Zij werd later ook nog reserve kampioen.

De 2-jarige hengsten :

Er waren maar twee hengsten van 2 jaar oud met als klassewinnaar Shaddaad (v. Hlayyil Ramadan) die door Eric Dorssers voor Prinses Alia van Jordanië werd uitgebracht. Met als resultaat 352 pnt.

De klasse van de 3-jarige merries was een echt internationale aangelegenheid met een Egyptische winnaar Pyramid Lahara K (v.Al Lahab) met 360 pnt. Op de 2e plaats kwam de Duitse AS Bint Saskia (v.Psytdel) van Leonard Becker met 354 pnt. Maar nipt voor Valeta F (v.Almonito) van A. Kuijf die 353 pnt behaalde.

De klasse van de 3-jarige hengsten werd gesponsord door beeldend kunstenaar Anja Meeldijk, van wie de deelnemers weer zo'n prachtige ingelijste prent ontvingen en daar zijn ze allemaal echt blij mee. Zo ook de overtuigende winnaar met 357 pnt Amalfi (v.Padrons Psyche) die door de familie Bakker uit de USA

is geïmporteerd. Goede tweede werd met 354 pnt de zwarte Coalfax (v.Arastin) van de familie Schaefer uit Duitsland. (P.S. dit paard is op de afgelopen Tersk Sale voor een bod van 15.000 euro in andere handen over gegaan). De door Jadem Arabians België AA Assal (v.Laheeb) uit Israël haalde met 353 pnt de derde plek.

De uitslag van de klasse 4 -5 jarige merries bracht een tamelijk unieke situatie teweeg, doordat twee merries met het gelijke aantal van 353 pnt als hoogsten eindigden. Dan wordt naar de punten voor type gekeken en aangezien die ook gelijk waren zou het cijfer voor bewegen doorslaggevend zijn. Maar ook die waren gelijk. Wij dachten overkampen dus; maar de jury wees A.F.Fine Bayla (v.Kubay Khan) aan als winnares en eigenaar B.Blaak dus blij. De mensen achter het andere paard Lexington Savannah (v.Espano Estopa) dachten terecht dat deze beslissing onjuist was en dienden met succes protest in en later op de dag vond alsnog het overkampen plaats. Wel een beetje in de lijn der verwachtingen werd toch A.F.Fine Bayla als eerste geplaatst. Maar dhr. Mollemans had wel formeel gelijk gekregen over hoe de regels zijn.

Gelukkig was de uitslag bij de 6 -7 jarige merries direkt goed en hier won met 352 pnt Maghada (v. FS Ritz) van de Nederlandse Paula Böhmer.

De merries van 8 -10 jaar vormden weer een groot deelnemersveld, doch met minimale verschillen in kwaliteit aan de top en veel 19 voor type. Nummer 1 werd met 358 pnt Leonard Becker uit Duitsland met zijn Tai Mi Psyche (v.Padrons Psyche). De nummers 2 en 3

haalden wel beiden 356 pnt, maar Hajira (v.Ansata Hejazi) van Flaxman Arabians werd toch 2e) geen verkeerde aankoop uit de USA) en het Nederlandse fokprodukt van Nico Dijkshoorn

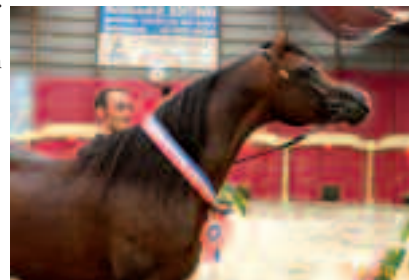
Tai Mi Psyche

Monitraise (v.Monitor) werd 3e. In de klasse van de 11 jaar en oudere merries draafde de schimmel Kar Hacina (v.El Perfecto) met 360 pnt naar de topositie tot blijdschap van de eigenaar Murana Stud uit Duitsland. Later werd zij ook nog reserve kampioen. Daarmee werd het andere Nederlandse fokprodukt van Nico Dijkshoorn Monitra (v.Monitor) geklopt met 357 pnt en aan weinig aandacht van de jury lag het niet want ze

moest/mocht nog een keer extra rondlopen om haar beter te bekijken. Derde werd de uit Polen afkomstige Zaleta (v.Piechur) van R.Tromp met 354 pnt.

De klasse van de 4 en 5 jarige hengsten was een titanenstrijd tussen België en Nederland; met hoge scores. Uiteindelijk gaf een eigenaardig verschil in punten voor beenwerk *) de doorslag en werd BF Coco Junior (v.Psyadel) van de familie Speghelaere uit België winnar met 362 pnt. Voor de regerend nederlands kampioen MM Sultan (v.Kubay Khan) van Arabian Fantasie met 360 pnt. *) ter toelichting:

Coco kreeg voor benen 1x17 en Sultan 1x15. Op enige afstand werd A.F.Barahbay (v.Kubay Khan) van E. van Santen 3e met 351 pnt. Hierbij maakte de begeleiding ongegeneerd lawaai waarvoor

BF Coco Junior

terecht een waarschuwing werd uitgedeeld. Dit paard kan heus zelf wel in draf een rondje maken. Erg tegenvallend was de hengst Padesh, die allerlaatste werd tot verdriet van zijn fans.

Er stonden maar teleurstellend weinig oudere hengsten op de deelnemerslijsten, maar gelukkig wel van grote klasse. Major (v.El Allah Abu) van Otto Schmidt uit Duitsland won de klasse van 6 -8 jaar met 363 pnt voor Eternal (v.Ekstern) van R.Tromp met 356 pnt.

Major werd later ook nog reserve kampioen.

Durango (v.Elton) van Jan van Duyvenbode won de klasse 9 jaar en ouder met 361 pnt voor Empres (v.(Monogramm) wederom van R.Tromp met 360 pnt (ondanks 4 x 19 voor type). Lobeke van Jan Calis stond wel op de lijst, doch deed niet mee. Omdat wij hen al bij de Liberty hadden gezien?

De rubriek ruïnen was op zaterdag reeds voor zijn eigenaresse Debbie Pieren gewonnen door FS Bengal Bay (v.FS Bengali).

Nog even de uitgevochten kampioenschappen op een rijtje:

Junior merries	= Lady Aymona
Junior hengsten	= Redwood Lodge Artique
Senior merries	= Tai mi Psyche
Senior hengsten	= BF Coco Junior

En last but not least werd Lady Aymona Best in Show

Graag volgend jaar weer zo'n internationale LowLand Arabian Cup.

dopper & partners

Assurantie- en pensioenadviesbureau

Paarden verzekeren is vakwerk!

Wij zijn vakmensen en ook nog objectief

- Vertegenwoordiging voor Hippo Zorg en Fairmount
- Ook verzekerd bij permanent verblijf in het buitenland
 - Polisvoorwaarden mogelijk in Duits en Engels
- Paardenfinanciering in combinatie met verzekering

Bel, schrijf of e-mail ons voor gedetailleerde informatie:

Postbus 5441 • 3008 AK ROTTERDAM • Tel. 010-4855802 • Fax 010-4862929 • E-Mail dopperenpartners@tiscali.nl

De nationale keuring van het AVS was dit jaar verdeeld over 2 dagen en vond samen plaats met de Futurity Show van de Dutch Arabian Racing Club. Als plaats van handeling is gekozen voor het KNHS Centrum in Ermelo, waar de ring ook uitstekend geschikt is voor de keuringswijze van de potentiële renpaarden. Een verslag van de Futurity Show vindt u terug bij de DARC pagina's in dit blad.

NATIONALE KEURING

16 EN 17 SEPTEMBER 2006

Door Nick Ligthert, foto's Jan Kan

Natuurlijk was het een hele zorg om de nationale keuring weer rond te krijgen en daarbij kon het bestuur weer op velen achter de schermen rekenen, zoals in het dankwoord van de voorzitter gememoreerd. Tevens lukt het niet zonder enkele gulle sponsors die ook hun advertentie in de catalogus plaatsten. Wij zijn hen (in willekeurige volgorde) zeer erkentelijk: Reukema Recycling, Emmer Schroot- en Metaalhandel, Verhuurbedrijf A.Kuijff & Zn, de Darc en het AVS-erelid mevr. Jopie Smarius privé.

Het is misschien goed om nog eens te wijzen op het extra nut van de catalogus, want niet alleen de dagindeling, de deelnemers per rubriek, etc. staan vermeld, maar lees ook eens de voorwaarden en richtlijnen voor regionale en nationale shows (nog) eens goed door,

De keuringen werden gejureerd door mevr. Helen Hennekens-van Nes (Nederland), mevr. C.Wale (Zweden), dhr. K. Detaillieur (België) en dhr. M. Ismer (Duitsland).

Apart moet genoemd worden de competitie om de Life Aid Cup voor het paard met de best getoonde bewegingen. Er was een aparte editie voor de rubrieken op zaterdag en voor die op zondag. Per rubriek was het beste resultaat voor beweging in stap en draf bepalend voor deelname.

Terwijl verwacht werd dat op zaterdag zou gaan tussen 2 merries met de hoogste punten A.F.Gracia en Lady Amal (beiden met Komplekt-bloed) ging de titel verrassend naar de ruïn

MM Cairo (v. Kubay Khan).

De competitie op zondag leek voorspelbaar omdat Lobeke reeds 3 x 20 had gescoord. Maar het werd toch nog spannend voor het publiek omdat niet Lobeke opnieuw het beste liet zien, maar de kampioene bij de merrie-veulens ZK Marazja (met Kubay Khan bloed). De jury was echter het eerdere optreden

van Lobeke niet vergeten en ze gaven hem toch deze titel. Terwijl men bij finales steeds beweert dat punten in de rubriek geen rol meer spelen, maar het oordeel van dat moment bepalend is. Het blijft lastig.

ZK Marazja
Kampioen merrieveulens

Dat bij de hengsten geweldige prestaties worden neergelegd voor wat betreft het punt bewegen blijkt uit het feit dat de hengsten Al Ahmar (v.Kubay Khan) en Alkan (v.Anthal) met hun 19-en toch niet eens werden genomineerd. Maar het was dus wel een prachtig spektakel in die 2 rubrieken. En de muziek was er speciaal op aangepast. Een fantastische sfeer in de ring en op de tribune. Gelijk maar de resultaten bij de volwassen kerels.

De rubriek 4 en 5 jaar was overtuigend voor MM Sultan (v.Kubay Khan) van Arabian Fantasie met tot dan toe de hoogste score van de dag van 367 pnt (waaronder de eerste 20

van de show, i.c. voor type). Dit puntentotaal bleek aan het eind van de keuring nog een mooie prijs op te leveren; namelijk een prachtig bronzen paardenhoofd van kunstenaar Anja Meeldijk. MM Sultan kreeg die speciale AVS-prijs voor het beste in Nederland gefokte Arabische volbloed. Chris van Schalkwijk en Abigail Ligthert dientengevolge dolgelukkig. Sultan trouwens ook met zijn schitterende roze bloemenkrans met ereplak, vervaardigd door Jopie Smarius. Hij hield hem de rest van de dag om.

Wat gebeurde echter in de rubriek van de hengsten van 6 jaar

MM Sultan
Best Nederlands gefokt

MM Cairo
Winnaar Life Aid Cup

en ouder. Ook Lobeke kreeg dankzij het met (te)veel show voorbrengen van Jan Calis ook hele hoge punten op type etc. en de reeds genoemde ovatie voor 3 x 20 voor bewegen bracht zijn eindtootaal zelfs op 368 pnt en was daarmee

Lobeke
Kampioen senior hengsten
en winnaar Life Aid Cup

net zo overtuigend klassenwinnaar. Dit beloofde wat voor het kampioenschap, nu de jury zo verrukt van hem was. En wat niemand verwachtte en alleen Calis c.s. hoopten riep de jury Lobeke uit tot kampioen senior hengsten en werd MM Sultan reserve-kampioen. Een uitslag die aanleiding was voor veel gesprekstof. En nog.

Kijken we vervolgens naar hetgeen de merries in de ring lieten zien. Te beginnen met de oudere dames die al op zaterdag aan bod kwamen. Zij verschenen in 3 klassen.

In de rubriek van 4 en 5 jaar presenteerde Marco Hoebeke met elan de schimmel Karona (v.Karat x Rigona) van L.Schutrups. Zij pakte met voor-sprong de 1e plaats en liet beste bewegingen zien en behaalde 362 pnt.

Karona
Kampioen senior merries

Laat nou Onno Dopper bij de merries van 6 en 7 jaar het the Kossack Stud knap lastig maken met zijn (n.b. op de Tersk Sale) gekochte schimmel Amerika (v.Madiar) door met 349 pnt gelijk te eindigen met Rob den Hartog's Pribaltika (v.Balaton). Maar 1 pnt meer voor type bracht deze schimmel – die ook van de Tersk Stud komt – toch nog de 1e plaats.

Bij de merries van 8 jaar en ouder waren de leeftijdsverschillen zeer groot; van 6 t/m 23 jaar (de Aswan-dochter Vesna) De jongste deelnemer won met 354 pnt en liet ook vooral door superieure bewegingen de nr.2 met 351 pnt achter zich. De bruine A.F.Gracia (v.Anthal) van N.F.Ligthert versloeg de vos Veronia (v.Abakan) van A.Kuijff. De schimmel Vesna eiste op haar oude dag een mooie 3e plaats op voor the Kossack Stud. Het kampioenschap bleek niet direct te zijn weggelegd voor de merrie met de hoogste punten. Er was tot 2 x toe overleg binnen de jury nodig om uiteindelijk Karona tot kampioen uit te roepen en A.F.Gracia tot reserve-kampioen. Dat is te billijken omdat de score in de klasse immers flink hoger lag.

Van de senioren terug naar de junioren. Die kwamen allemaal op zondag aan de beurt, met helaas een gering aantal deelnemers.

Bij de 1-jarige merries won de vos Naverka (v.Nadir I) van fokker en eigenaar Brouwer Arabians met 356 pnt - ondanks dat haar gloednieuwe halsterketting brak - met extra glans vanwege

de sublieme bewegingen voor haar bruine halfzus A.F.Escada (v.Nadir I) van Mireille Baas met 352 pnt, met nog een fractie meer voor type.

Bij de merries van 2 jaar stond met 351 pnt ruim op de 1e plaats de bruine BB Jhadenz (v.Enzo) aangekocht in de USA door de familie Bakker.

In de klasse van de 3-jarigen verraste Samantha Fischer vriend en vijand met charmante vos Z.A.Cafirah van haar hengst Z.A.Perlamon. Zij zag er al direkt bij binnenkomst heel stralend uit en kreeg 354 pnt en versloeg daarmee de nr.2 Valeta F (v.Almonito) van A. Kuijff, die 352 pnt kreeg. Het was nog lang onrustig in de stal bij Samantha na dit succes.

In het kampioenschap ging niet de hoofdprijs naar de merrie met verreweg de hoogste punten, maar naar BB Jhadenz. De jury gaat dus opnieuw aan de slag (zonder rekening te houden met eerder uitgedeelde punten, zegt men).

Naverka werd wel uitgeroepen tot reserve-kampioen bij de juniormerries.

De groep jonge hengsten zou een verhaal apart worden, naar aan het slot zou blijken.

Om te beginnen liep de bruine Kunar T (v.Nadir I) zo hard naar de 1e plaats met 353 pnt, dat Rob den Hartog hem niet helemaal meer kon bijbenen. Maar hij vindt het kennelijk nog steeds een uitdaging om zijn troetelbeesten zelf op de show te presenteren en ermee op de foto te komen, die door mede-eigenaar Jan Kan met extra aandacht wordt gemaakt. Op de 2e plaats kwam een ander Nadir-zoon, de vos A.F.Umoyo van Arabian Fantasie met 348 pnt.

Amalfi
Kampioen junior hengsten

Met het minimale verschil van 1 pnt werd de vos Amalfi (v.Padrons Psyche) van de familie Bakker (evenals bij de 2-jarige merries) winnaar met 346 pnt. Dus vlak voor de vos Ylusion F (v.Psytdel), een aankoop van Ad Kuijff, met 345 pnt. De 2- en 3-jarigen waren tot een groep samengevoegd. Dus het was snel daarna tijd voor het kampioenschap.

Wat reeds bij de merries was gebeurd zagen wij zich ook hier voltrekken en nog sterker. Niet de twee Nadir-jongens met de hoogste punten kregen een kampioenslint, maar het paard dat kort daarvoor veel lager had gescoord. Zo werd door de jury Amalfi uit de hoge hoed getoverd als junior hengsten kampioen. Om vervolgens de truc (met het paard i.p.v. met het konijn) te herhalen door Ylusion F reserve kampioen te maken. Het kan en het mag. Een nieuwe ronde, nieuwe kansen = een nieuw oordeel. Maar binnen zo korte tijd staat het beste paard er niet ineens zoveel slechter bij dan degene die net de revue is gepasseerd. Dit is aan alle amateur-juryleden aan de kant niet uit te leggen. En het risico dat het verkeerd wordt uitgelegd moet je als jury niet willen lopen. In welk van de 2 klassen was hun collectieve oordeel dan in wezen foutief geweest? Natuurlijk feliciteren wij ruimhartig de kampioenen, maar waar blijft de "slachtofferhulp" voor de onthutste verliezer. Een heel seizoen naar de knoppen. Wij hebben bemerkt dat Rob den Hartog een en ander niet in dank heeft afgenomen en heeft zich zo gekwetst gevoeld dat hij de keuring heeft gelaten voor wat het was.

Het excuus is altijd weer: "De jury beslist zelfstandig en binnenskamers, na de paarden met elkaar op dat moment tegenover elkaar te beoordelen." Maar of iedereen in het jurycorps altijd tot een evenwichtig oordeel komt is nooit te garanderen. Het blijven mensen gelijk aan u en ik. Maar zijn ze soms wel eens een beetje meer gelijk met hun voorkeuren? All are equal, but some are more equal !

Bij de veulens deed zich dit niet voor. Aangezien de winnaar van zijn/haar klasse tevens kampioen is en de nr.2 reserve-kampioen. Het zijn dan ook geen ECAHO-rubrieken.

Een goede opkomst en daarmee een mooie optocht bij de allerejongsten, de oogst van 2006, die nog vergezeld werden door hun moeder. Bij de hengstveulens was de 1e plaats incl. het kampioenschap voor een echte nieuwkomer. De eerstgeboren zoon van Massimo ibn Mirokan, de bruine

A.F. Kamaraj
Kampioen hengstveulens

A.F.Kamaraj herhaalde zijn prestatie van de internationale show te Ströhen (D) door ook hier te winnen voor zijn eveneens nieuwe AVS-lid dhr. A.Finnema, die nog steeds stomverbaasd is dat hij zo'n kanjer heeft aangeschaft. Een 1e plaats met 351 pnt. Op de 2e plaats kwam de bruine Le-Quint F (v.SA Movin'star), ook een echte uitschieter met 350 pnt. Maar goede resultaten doen de familie Kuijf al jaren niet meer van verbazing omvallen en zij blijven "doorgaan" lieten Adriaan en Hennie Kuijf weten; zolang ze kunnen. Waarvan akte.

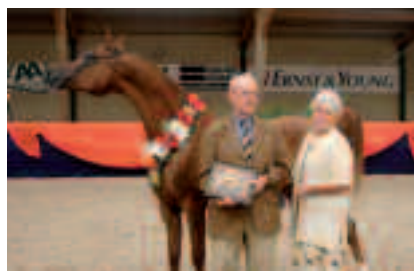
De grootste klasse van de show was de rubriek merrieveulens met 9 deelnemers. Maar dat die kleintjes in het traject voor de keuring nog erg kwetsbaar zijn bleek uit de 3 veulens die niet in orde waren om deel te nemen. Jammer, want dit is toch het moment van het jaar dat je recente fokresultaten wilt tonen aan den volke.

Evenals bij de hengstjes bleek het bij de merrietjes een surprise-show.

Met haar eerste eigen veulen dat ze naar de keuring bracht legde Elsbeth Loots pardoos beslag op de 1e plaats met 351 pnt voor haar ZK Marazja (v.Marcipan x A.F.Zjaba) en troefde daarmee de familie Kuijf af die met hun 3 veulens da 2e, 3e en 4e plaats kreeg toegewezen. Een prachtig resultaat weliswaar, maar toch een soort verrassing. De vos Virginia F (v.Elton) werd 2e met 348 pnt. Yody F (v.Kubinec) werd 3e met eveneens 348 pnt en Yewel F (v.SA Movin'Star) werd dus 4e met 346 pnt. Toch een reserve-kampioenschap mee terug naar Nieuwkoop. Maar in Markelo was na de keuring het grootste feest met het kampioenschap.

WAHO plaquette

Na de eerste toekenning van de WAHO-plaquette in 2005 aan de hengst Amal stond dit jaar de tweede

Echtpaar Schutrups
met WAHO Rigona

uitreiking op het programma. Vooraf was gelegenheid geboden om kandidaten te nomineren. In hoeverre daarvan in totaal gebruik is gemaakt is niet bekend, maar er kwam in elk geval een winnaar uit die voldeed aan het criterium van belangrijke toegevoegde waarde aan het (imago) van het Arabische ras. Onder meer door uit te blinken in verschillende disciplines en rubrieken. Prestaties onder het zadel en het moederschap van succesvolle nakomelingen leverden Rigona van Luut Schutrups de WAHO-prijs op; tot volstrekte verrassing en verbazing van de familie Schutrups die van tevoren van niets wist.

Bij de ruïnen deed een aantal niet mee, die gelet op resultaten op vorige keuringen wel tot het deelnemersveld zouden moeten behoren. Wij herinneren ons nog het succes vorig jaar van Sacha's Bashuk en van dit jaar van FS Bengal Bay. Debbie Pieren liet weten dat zij haar paard in training heeft om te rijden en een keuze heeft moeten maken tussen showrubriek en zadelrubriek, met de uiteindelijke keuze voor het laatste. Het pakte goed uit en FS Bengal Bay won met ruiter Aurid Muskee zijn klasse.

Een ander paard dat normaliter ter keuring kwam is AR Sivmayall. Isbel Lopez y van Breemen liet eveneens ditmaal haar paard alleen deelnemen aan de zadelrubriek, die met amazone Ilona Bax de klasse won met een verzorgde presentatie. Waarvoor complimenten. Foto syvmayal

Paula Böhmer won met Karvat de rubriek Oosters Gekostumeerd. Voor een plaatje van deze prachtige combinatie verwijzen wij naar de voorpagina van ons vorige magazine.

Jubileumboek

Op zaterdag 16 september was het dan zover: de uitreiking van het eerste jubileumboek dat eigenlijk vorig jaar al klaar had moeten zijn. Maar ja, de makers waren goedwillend doch onervaren en zo bleek dat het vervaardigen van een dergelijk tijdsdocument toch iets meer tijd in beslag neemt dan de tegenwoordig tweemaandelijks verschijnende editie van het AVS magazine.

Onder het mom "alles wat goed is komt langzaam", besloot het AVS-bestuur in haar wijsheid vorig jaar gas terug te nemen, zodat alle stukjes van de puzzel uiteindelijk op de juiste plaats vielen en het geheel een fantastisch boek op heeft geleverd.

Een boek dat naar onze mening in de boekenkast van de iedere Arabierenliefhebber thuishoort, alleen al vanwege de foto's van de eerste Arabieren in Nederland.

De eerste exemplaren werden door levenskunstenaar, schilder en auteur Paul Rollman uitgedeeld aan de leden van het stamboek die het langste lid zijn van dit stamboek en zeker ook wel tot de oudsten behoren, namelijk de gebroeders Hermans (lid vanaf 1948), in hun tijd zeer bekend als juryleden en mevrouw Roos Slierendrecht (lid vanaf 1947), die ooit de beroemde hengst Silver Royal meebracht naar Nederland. Het verhaal hoe het paard tijdens de lange boottocht met bananen werd gevoerd, kunt u zelf in het boek lezen.

Diegenen die in een vroeg stadium hadden ingetekend, konden verheugd de handen dichtknijpen, het boek wordt uiteindelijk in de losse verkoop toch wat duurder dan gepland. Alles bij elkaar liepen de kosten hoger op dan voorzien; ik kan u verzekeren dat het AVS zich niet tot doel gesteld heeft winst te maken met dit boek, de huidige prijs van 29.95 laat daar geen ruimte toe.

Het boek is te bestellen bij de dames van het stamboekkantoor, terwijl ook de heer Boogaard ze op voorraad heeft, waarbij de

makers hopen dat de laatste het boek vooral onder de aandacht van potentiële kopers in ons omringende landen zal brengen. Het is geen boek waarin alle kampioenen op een rij worden gezet, het is geen stamboek waarin u rijen afstammingen terugvindt, maar het is een prachtig boek met verhalen over de mensen die bij die mooie paarden horen. Anekdoten, belevenissen, avonturen en vooral heel veel schitterend beeldmateriaal. Tegenwoordig kun je bij wijze van spreken een Arabier op iedere hoek van de straat kopen, dit boek verhaalt over de moeite die de eerste leden zich moesten getroosten om een paard te kopen, een merrie te laten dekken, een hengst goedgekeurd te krijgen, kortom, een boek vol emoties, waarin alle eigenaren van Arabieren zich zullen herkennen.

Fokgroepen en Premiepredikaten

De nationale keuring biedt ook gelegenheid om de toppers uit de premie-keuring van dit jaar nog eens extra in het zonnetje te zetten en een kleine onderlinge competitie te houden. Niet om de punten, maar alleen plaatsing. Er was ook 1 ruïn bij. De bruine Aquileja (v.Anthal) de trots van Angela Vriendts (hij deed zelf tevens winnend mee aan de keuring).

**De ruïn Aquileja
Kampioen en ster**

Drie merries hadden het ster-predikaat verworven; met in volgorde van plaatsing: 1. La Brunette (v.Almonito) van A.Kuijf, 2. Veronia (v.Abakan) ook van A. Kuijf (haar fokgroep werd gepresenteerd) en 3. Mirtasza (v.Mir Khan) van Brouwer Arabians (haar veulen Sultasza deed mee aan de keuring) Hoge kwaliteit vanuit goede fokprincipes zijn de achterliggende stoeterijen wel toevertrouwd; blijkt hier.

Het leek het AVS-bestuur een goede zaak om tijdens de nationale keuring de fokkers een prominente plaats te bieden in het programma om te laten zien welke resultaten hun eigen fokbeleid heeft opgeleverd. Een invitatie ging de deur uit onder het motto "Gratis Deelname". Dat is op zich een mooi gebaar en 3 leden haakten in en presenteerden hun resp. fokgroep.

Het waren Schutrups, Kuijf met de F achter de namen en van den Hoogenband. Echter, met minder kosten aan inschrijfgeld en boxhuur ben je er niet. De paarden moeten showklaar gemaakt worden, op transport naar de keuring en er is een reeks extra begeleiders nodig. M.a.w. het kost in feite nog aardig wat. Vandaar veel waardering voor die fokkers die het toch maar voor hun rekening namen om ons te plezieren.

Er werd ook een resultaat bekend gemaakt wie de meest aansprekende fokgroep liet zien. Het was de groep Schutrups die op kop stond; op de voet gevolgd door de groep Kuijf. De groep Hoogenband – van de hengst Prismen – miste toch wat kwaliteit om zich met de andere twee te kunnen meten. Prismen (v.Menes) komt oorspronkelijk uit België en is aanvankelijk voor de dekdienset ingezet door mevr. E.Bakker-Berendsen en ging later over in handen van mevr. J. v.d.Hoogenband-Dingjan. Zij lieten 4 nakomelingen zien uit heel verschillende merries en van verschillende eigenaren.

De groep Kuijf, zoals u zult weten, zijn nakomelingen uit

De groep Kuijf.

Forelock's Arabians. Gepresenteerd werd het nageslacht van de merrie Veronia (v.Abakan x Veranda). Dat waren niet de minsten met Virginia F (v.Elton) en Valeta F en Vivaldi F (v. Almonito). Er zit goed bloed achter, namelijk van Balaton, Naftalin en Monitor! Alles gefokt en in eigendom van A. Kuijf. Wat een collectie. En heel herkenbaar.

De groep Schutrups kwam met een echt succesnummer; namelijk de kinderen van Rigona, die niet voor niets dit jaar de WAHO-plaquette won.

Deze vosmerrie is ook een dochter van Abakan, maar uit de merrie Ragonka en geboren in 1993. Schutrups heeft geen eigen hengsten en gaat derhalve steeds elders ter dekking om een geschikte hengst te gebruiken. Maar voor Rigona lijkt het nauwelijks verschil te maken, want het is steeds prijs. Om van de perfectie fokmerrie te spreken. In 1997 kwam nota bene een zwarte merrie ter wereld uit de hengst Kupol. In 2001 kwam de schimmel Karona van de hengst Karat en in 2004 de vos Raville P van de hengst Durango uit een lease-afpraak met Jan van Duivenbode (eigenaar). Wat een variëteit in kleur. Welk een variëteit in paarden. Maar wat een eenheid in kwaliteit. Eerst nog even een selectie over Karona die ook nu ter keuring was en kampioen werd. Op alle keuringen haalde zij de 1e plaats. In 2002 was Karona het beste Nederlands gefokte paard. In 2004 werd zij op de premie-keuring Ster en in 2005 nationaal kampioen senior merries.

Kupona haalde ook al diverse 1e plaatsen. Zij werd in 2001 ster-merrie en in 2005 moeder van Kunar T (nationaal kampioen hengstveulens) En internationaal Tot 5 Aken.

Na podiumplaatsen op regionale keuringen werd Raville P in 2005 Nationaal Jeugdkampioen en internationaal Top 5 Aken. Maar centraal stond Rigona en omdat haar erelijst niet is opgesomd bij het punt WAHO-plaquette gaan we er hier even voor zitten.

Een jaar oud werd zij al jeugdkampioen in Schoonoord.

Als 3-jarige stond ze op de 1e plaats bij de nationale keuring in Breukelen.

Als 5-jarige wederom op de 1e plaats in Exloo.

In 2002 volgde het ster-predikaat

En heel belangrijk, in 2002 Nationaal Kampioen merries onder het zadel.

Een prestatiepredikaat dressuur volgde. Zij is Z-dressuur met winstpunten. Na Ster werd ze achtereenvolgens Keur via Kupona en Karona, Preferent via Raville P en tenslotte Elite via Psygon T. De stand is inmiddels opgelopen tot 130 punten. Wat moeten we nog meer zeggen. De 'S' van Schutrups zat in de maand.

Maar let op: hij zet nu een T achter zijn fokproducten; er volgt meer.

NABESCHOUWING REGIONALE SHOWS

Door Hanneke Brand

Een paar keer riep de jurering van de regionale keuring te Exloo bij mij vraagtekens op: een paard dat kreupel is in stap hoort mijns inziens niet beoordeeld te worden en dient de ring te verlaten. Ik heb daarom mw. Modderman, voorzitter van de jury, om commentaar gevraagd. Zij vertelde mij de onregelmatigheid bij het betreffende paard wel gezien te hebben en gezegd te hebben tegen de andere juryleden, maar deze vonden het niet nodig om het paard de ring uit te sturen. Waar zijn we dan mee bezig? En het paard kreeg ook geen lage punten voor gangwerk, integendeel.

De onregelmatigheid bij dit paard werd veroorzaakt door het slechte beenwerk. Ook daar kreeg hij geen lage punten voor. In feite kunnen we de puntenlijst voor het beenwerk wel afschaffen, want het heeft nauwelijks invloed op het eindtotaal. Als je naar de puntenoverzichten op de AVS website kijkt, blijkt dat er van de 56 deelnemers twee paarden laag worden gewaardeerd met 14.66, één met 14.33; dat er zes met 16.33 boven de 16 worden gejureerd. De rest weet zich allemaal 'veilig' gejureerd tussen de 15 en 16, ofwel, afgezet op de schaal van 1 t/m 20 tussen een 7 en een 8. Volgens de verklaring der cijfers op de ouderwetse schoolrapporten komt dat overeen met een "meer dan ruim voldoende" tot "goed". Dat zou inhouden dat vrijwel het gehele paardenbestand dat aan shows deelneemt, beenwerk heeft van 'bijna goede' kwaliteit. Zou dat echt zo zijn?

Voorts zou het – op alle shows uiteraard – gewoon zo moeten zijn dan een niet-getoonde gang geen punten oplevert. Dus, alleen maar lopen springen, hippen en geen drafpas laten zien? Geen punten. Onregelmatig? Niet-getoonde gang, dus geen punten. Niet omdat-ie het vorige keer wel toonde, op basis van het geheugen punten uitdelen. In een dressuurproef gebeurt dat ook niet. Niet getoond is niet getoond.

Dat gangwerk niet getoond wordt, is overigens lang niet altijd omdat het paard het niet kan. Nee, veel vaker is de onkunde van voorbrengers en gebrek aan kennis bij de aanjagers de oorzaak; het handjevol goede voorbrengers niet te na, maar zij weten dat zij zich niet door mijn kritiek aangesproken hoeven voelen. Een paard kan pas uitstrekken als hij in balans loopt, dat is iets wat iedere ruiter weet. Maar deze kennis lijkt te ontbreken bij deelnemers aan shows. Een paard onder het zadel wordt naar de hand toegereiden, door de ruiter ondersteund en uiteindelijk geleerd met minimale aanleuning op eigen benen te lopen. Ook bij het voorbrengen moet een paard steun vinden bij de hand van de voorbrenger. Dat houdt in dat voorbrengen niet zo simpel is als een paard aan een lang lijntje de bak rondjagen. Nee, verre van dat, een paard wordt door een goede voorbrenger in balans gebracht en gehouden en kan pas dan, met aanleuning en aansporing, tot uitstrekken komen en een spectaculaire draf laten zien. Een paard dat scheef gesteld gaat, omdat hij in een hoek loopt, omdat de voorbrenger het paard niet kan bijbenen en het hoofd naar zich toetrekt, omdat het paard schrikt van de herrie van de aanjager, springt aan in galop. Ruiters maken handig gebruik van deze wetenschap: paarden die nog niet zo ver in de africhting zijn dat ze in een rechte lijn in de juiste galop kunnen aanspringen, worden vaak in een bocht of hoek in galop aange-

zet. Een SCHEEFGESTELD paard springt ALTIJD aan in galop als hij opgejaagd wordt en het werd wel duidelijk als je bij de verschillende shows langs de kant hebt gezeten, dat deze kennis ten enen male bij zeer veel 'aanhang' ontbreekt. Ook moet een paard getraind zijn om de kracht te hebben om tot goed uitstrekken over een hele lange zijde te komen. Spieren worden niet gekweekt in een paar weken, of door een zogenaamde "sweat-neck". Spieropbouw heeft minimaal drie maanden arbeid nodig. Ook showpaarden moeten spieren hebben om goed te kunnen lopen. De voorbereiding voor een show in mei begint dus bij een goede eigenaar in februari met dagelijks longeren of op andere wijze met het paard werken.

Echte paardenmensen leren bijna iedere dag wel weer iets bij. Ze staan open voor opbouwende kritiek en zijn bereid te luisteren naar wat andere, meer ervaren mensen te vertellen hebben.

Helaas wordt de huidige maatschappij steeds individualistischer en mondiger. Dit is ook doorgedrongen bij leden van het AVS. Dat bleek duidelijk bij de premiekeuring in Exloo toen ontevreden eigenaren, nadat de deskundige en beslist zeer integere jury 20 minuten de tijd had genomen om uit te leggen waarom het betreffende paard geen premie had gekregen, tot een groepje omstanders luid en duidelijk verkondigde "dat de jury er duidelijk totaal geen verstand van had." Je kunt je afvragen waarom mensen dan hun paard naar de premiekeuring brengen. Als je niet bereid bent te luisteren naar een eerlijke en objectieve beoordeling van je paard, kun je beter inschrijven voor een show. De regionale shows zijn namelijk al lang geen beoordeling meer van de kwaliteit van de paarden, iets waar regionale keuringen oorspronkelijk wel voor bedoeld waren en bij alle andere stamboeken in Nederland ook nog steeds voor bedoeld zijn. Bij het AVS zijn de regionale shows verworpen tot miss-verkiezingen waarbij – heel cru gesteld – in het land der blinden éénoog koning is. Met andere woorden, de plaatsing bij een show geeft geen ware beoordeling van kwaliteit van het paard weer, maar is een momentopname, waarbij de kwaliteit van de deelnemers onderling tegen elkaar wordt afgezet. Een hengst die eerste wordt op een show hoeft daarmee niet van een kwaliteit te zijn dat hij op een hengstenkeuring een premie haalt; hij is simpelweg op dat moment de minst slechte van de deelnemers. Daarbij is er de tendens, niet alleen in Nederland maar internationaal, dat de jury gevraagd wordt "positief" te jureren, dus hoge punten, want mensen betalen niet veel geld om hun paard "te laten afzeiken"; de jury geeft daar graag gehoor aan, want wil volgend jaar best weer een weekendje naar de verschillende buitenlandse shows; verder is de boxhuur prijzig, want de onkosten moeten toch opgebracht worden en de sponsors staan niet overal rijndik opgesteld. En ook die kosten zijn een reden waarom er toch vooral positief gejureerd moet worden, anders kost het weekendje shown erg veel geld en is niet eens leuk.

Voor zover mij bekend is deelname aan NPRS-keuringen voor NRPS-leden nog steeds gratis. Dat geeft te denken.

Als je hierover praat met de mensen die hierover gaan, wordt er gezegd dat "dat nu eenmaal de internationale tendens is, waar we niet aan kunnen ontkomen." En ook wordt er gezegd "dat kun-

nen we niet meer terugdraaien, dat is in al die jaren zo gegroeid". "Onzin", denk ik dan. Ten eerste hebben we twee uitstekend georganiseerde en goedlopende internationale shows in de Tulip Cup and de Lowland Cup en ten tweede is het ook in de politiek mogelijk om "door voortschrijdend inzicht" ingesleten zaken terug te draaien en te wijzigen.

Door veel gebruikers (en volgens mij is dat de meerderheid in het stamboek) wordt er meewarig gekeken naar wat er op shows gebeurt. Tegelijkertijd klaagt men dat het zo moeilijk is een paard voor gebruik te vinden dat goed beenwerk heeft. Veel endurance-paarden bijvoorbeeld zijn – naar de mening van showmensen lelijke – ex-renpaarden, maar ze gaan tenminste niet stuk, want hard en beproefd beenwerk.

Het is bijzonder jammer dat al die Arabieren allemaal in hun eigen hokje worden gestopt en dat er onderling tussen de eigenarenhokjes zo weinig contact is. Maar gelukkig gaat het AVS in de wintermaanden discussieavonden organiseren, waar kennis gedeeld kan worden, waar juryleden uitleg geven waarom bepaalde dingen ongewenst zijn en wat de gevolgen zijn van bepaalde gebreken als paarden aan het werk worden gezet. Er zullen diverse, deskundige mensen aanwezig zijn. Echter, terugdenkend aan het commentaar van sommige eigenaren tijdens een premiekeuring, kan ik alleen maar hopen dat, als vrijwilligers het op zich nemen om dergelijke avonden te organiseren, de AVS-leden het verstand hebben om massaal dergelijke voorlichtingsavonden te bezoeken en er wat op te steken.

NEDERLANDSE FOKPRODUCTEN SUCCESVOL TIJDENS INTERNATIONALE SHOW TE STRÖHEN (D)

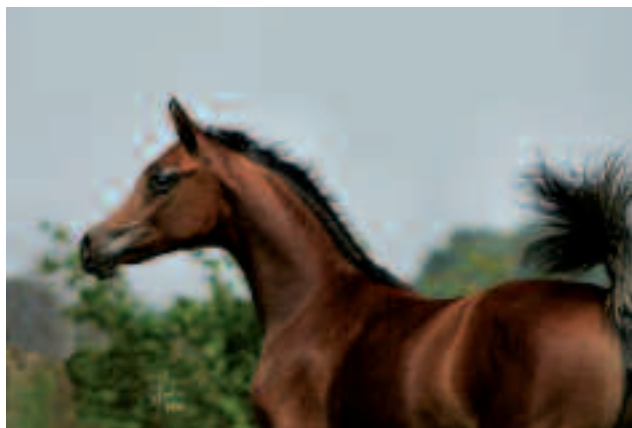
Door Abigail F.Ligthert, foto's van J. Jonientz

Helaas waren er twee keuringen op dezelfde datum gepland zodat een keuze moest worden gemaakt tussen de regionale keuring West te Alkmaar of deelname aan de internationale show te Ströhen in Duitsland. Een aanzienlijke groep besloot dit jaar toch af te reizen naar het Dierenpark annex de stoeterij van Ismer. En we kunnen terug kijken op een zeer geslaagd en zonnig weekend van 23 juli 2006.

Het jurycorps bestond uit een gevarieerd gezelschap: J.Bialobok (Polen) P.Gamlin (GB) A.Norden (Zweden) G.Aragno (I) J.Frederiksen (DK) en D.Kleist (D).

Dit verslag blijft grotendeels beperkt tot de Nederlandse deelnemers die zich wisten te plaatsen bij de Top 5, zoals in Duitsland gebruikelijk.

Trots begin ik met de rubrieken van de veulens. Hierbij gingen beide kampioenstitels naar twee Nederlandse fokproducten. De rastypische Sultasza (MM Sultan x Mirtasza) gefokt en in eigendom van Brouwer Arabians wist zich in een zware en grote groep

Sultasza

A.F. Kamaraj

merrieveulens als eerste te plaatsen, waarbij ze nakomelingen van o.a. de vermaarde hengsten El Sid en Khidar achter zich liet. De tweede plaats ging naar Whazirah (Kamaahr x Wanessa). In deze prachtige rubriek was er een 5e plaats voor CSA Farrijsa, in eigendom van CSA Arabians, tegenwoordig wonend te Duitsland. De hoogedele A.F.Kamaraj (Massimo ibn Mirokan x YA Karma), gefokt door Arabian Fantasie en in eigendom van Dhr.A. Finnema mocht zich op kop plaatsen in de rubriek van de hengstveulens. Op de tweede plaats wel een El Sid nakomeling t.w. Snow Boy. Beide hengstveulens zouden later de strijd aan gaan met de nummers één en twee bij de merrieveulens. Hierbij kwam de prachtige Sultasza als winnaar uit de bus en mocht als Overall Veulenkampioen het kampioenslint in ontvangst nemen en de winnaar bij de hengstveulens AF Kamaraj werd uitgeroepen tot Overall Reserve kampioen.

Tijdens deze internationale keuring kwamen geen junior hengsten uit Nederland aan de start. Wel leuk om te vertellen dat hier

toch een nakomeling van Nadir I met het junior kampioenschap naar huis ging. Bij de vele junior merries waren er weliswaar drie paarden uit Nederland afkomstig, doch helaas wisten zij zich niet bij de beste vijf te plaatsen.

Bij de senior merries ging het beter en twee Nederlandse paarden voegden zich bij de Top 5. Bij de 6-9 jarige merries waren de deelnemende paarden uit het Midden-Oosten onverslaanbaar deze gingen er dan ook met de eerste vier plaatsen vandoor. De exotische en opvallend goed bewegende Anthal-dochter A.F. Gracia gefokt door en eigendom van N.F.Ligthert kwam met haar puntentotaal ex equo op de 5e plaats te staan, samen met La Dolce Vita (v.Versace), eerder al klassenwinnaar van o.a. de Tulip Cup en Mooslarque. Bij de 10 jaar en oudere merries wederom een Nederlandse afvaardiging. Monitra, een schitterende Monitor dochter, gefokt door en in eigendom van N. Dijkshoorn behaalde de 2e plaats.

Een opvallend en sterk resultaat was dat bij alle drie senior hengsten klassen de 2e plaatsen naar een Nederlandse afvaardiging ging. Zo miste de imposante MM Sultan (v.Kubay Khan) in eigendom van Arabian Fantasie in de rubriek 4-5 jarige hengsten op een haar de 1e plaats en moest hij met slechts 0,3 (!) pnt verschil zijn meerdere erkennen in BF Coco Junior. In de daarop volgende rubriek 6-9 jarige hengsten was er dus wederom een 2e plaats voor een NL afvaardiging. De aansprekende en goed uitgegroeide Eternel (v.Ekstern) in eigendom van Klarenbeek Arabians plaatste zich direct achter het bewegingswonder Beduin, die overigens later ook uitgeroepen zou worden tot reserve kampioen.

Bij de 10 jaar en oudere hengsten moest de zeer correcte hengst Esprit (v. Edykt) in eigendom van E. Dorssers jammer genoeg zijn meerdere erkennen in de uiteindelijke kampioen Fernando.

Het zijn vermeldenswaardige resultaten van ons land in een bijzonder zware competitie.

A.F. Gracia

Tot slot nog even de kampioenslijst:

	Kampioen	Reserve Kampioen
Veulens	Sultasza	A.F.Kamaraj
Junior merries	Pandoorah	Mahala
Junior hengsten	For The Record KA	Psyrisic
Senior merries	Eskalopka	Eagleridge Passionata
Senior hengsten	Fernando	Beduin

KAMPIOENSCHAP DRESSUUR

16 december Bunschoten.

In de Manege van de Rijvereniging "De Gouden Adelaar" worden dit jaar de dressuurkampioenschappen van het AVS georganiseerd in alle te verrijden klassen. Dit is een opengestelde wedstrijd van de KNHS voor punten, maar uitsluitend voor Arabische Volbloeds. Evenals vorig jaar zal aan het einde van de dag de uitslag van de dressuurcompetitie 2006 bekend gemaakt worden. Voor deelnemers aan deze competitie is het dus belangrijk aanwezig te zijn om hun behaalde prijs in ontvangst te nemen.

Hippo paardenverzekering

24 uren service

**Verzeker uw paard direct per telefoon,
Of vraag gratis een offerte aan**

- Paardentrailer 1,5% per jaar
- Rijtuig 2,5% per jaar
- Zadel/Tuig 4,5% per jaar
- W.A. paard € 16,- per jaar

Paardenvrachtauto		Min.	Max.
2-paardswagen	W.A.	€ 70,-	€ 280,-
3-paardswagen	W.A.	€ 85,-	€ 340,-
4-paardswagen	W.A.	€ 92,-	€ 367,-
Meer dan 4 paards	W.A.	€ 105,-	€ 421,-

- * 100% uitkering bij overlijden, ook bij oudere paarden
- * Onze voordelige premies kunnen per maand
- * Bij afkeuring geen verplichte inname van uw paard
- * Ziektekostendeckking mogelijk bij elke dierenarts en paardenkliniek

Voor geheel Nederland en België

Tel: (0031) 0531 63 61 26

Fax: (0031) 0531 68 11 59

WWW.HIPPOPAARDENVERZEKERING.NL

DERDE RONDE FOTOWEDSTRIJD

In de afgelopen maanden hebben we ontzettend veel foto's binnengekregen, dus wat dat aan gaat kan de fotowedstrijd succesvol worden genoemd. MAAR, jammer genoeg worden niet altijd alle gegevens erbij vermeld, waardoor wij de foto's niet in een bepaalde rubriek kunnen plaatsen en dus niet kunnen laten meedingen naar de eerste prijs.

De voorwaarden:

Foto moet minimaal 300 dpi zijn, anders kan deze niet op voorpaginaformaat worden afgedrukt.

We hebben verschillende rubrieken:

Paard in beweging, fotograaf ouder dan 16

Paard in beweging fotograaf jonger dan 16

Paard in rust fotograaf ouder dan 16

Paard in rust fotograaf jonger dan 16

Veulens, fotograaf ouder dan 16

Veulens, fotograaf jonger dan 16

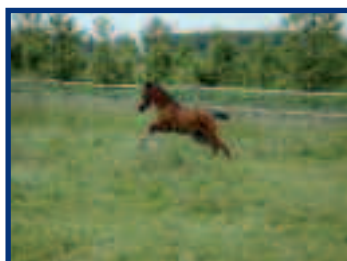
Als de (leeftijd van de) fotograaf niet vermeld wordt, delen we in boven de 16.

Het fotobestand moet een naam hebben en de bijbehorende tekst MOET in een worddocument worden vermeld met dezelfde naam als de foto.

Foto's die slechts met een nummer worden ingezonden, worden niet beoordeeld en tekst in de email wordt niet meegenomen. Dat klinkt heel onaardig, maar met bijna honderd ingezonden foto's is er voor ons geen beginnen aan om foto's terug te vinden als ze geen naam hebben. Iedereen mag net zo vaak meedoen als ze willen; de allermooiste foto, die ook aan alle technische eisen voldoet, komt in het decembernummer op de voorpagina te staan.

1e plaats Paard in beweging/ sport boven 16

Op de foto zien jullie Nikay een hengst van 10 jaar. V: Nikel en M: Redna. Ik (José Dekker) ben degene die hem berijdt en tevens ook de eigenaresse. Deze foto is genomen op de endurancewedstrijd in Bant tijdens de rit van 90 kilometer.

1e plaats Veulen boven de 16

Even lekker mijn benen strekken in de wei!
CZA Arba Gilra'en, merrieveulen, vader Arbil en moeder 1e premie/STER merrie Gilvana. De foto is gemaakt door fokker/eigenaar Carmen van den Boogaard, leeftijd 36 jaar.

1e plaats Paard in rust boven de 16

Deze foto heeft verder geen woorden nodig de band tussen mens en dier is volgens mij perfect vastgelegd...

Het paard is Penthor (abakan x Pengona HT)
Eig. Angela van Duyvenbode
Fotograaf is Dennnis Meijerman

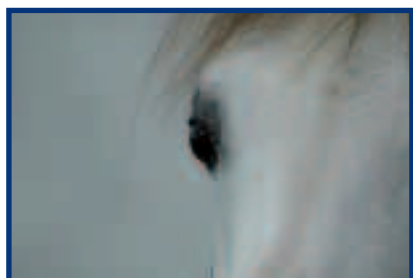
Eervolle vermelding

Paard in rust boven 16

De Spaans gefokte hengst BACARDI (Thamil x Zalamea)

De hengst is geboren op 18/03/1994 en is in 1996 naar Nederland gekomen. In 2001 is hij geëxporteerd naar Frankrijk, de huidige eigenaren van deze hengst zijn Jitze en Anja Lukkes van Elssanne Arabians, zij hebben de hengst gekocht bij F.A. Kornalijnslijper in Nederland. Bacardi heeft 11 nakomelingen bij het AVS.

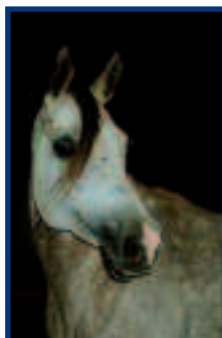
De foto is gemaakt door Carmen van den Boogaard, leeftijd 36 jaar bij Elssanne Arabians in Frankrijk.

1e plaats Paard in rust onder de 16

Deze foto is vorig jaar gemaakt door mijn beste vriendin, Angelique. Angelique gaat heel vaak mee naar keuringen, en maakt dan altijd foto's van onze paarden. Wij vinden allemaal dat ze talent heeft, dus ik dacht, ik zal haar eens opgeven voor de fotowedstrijd. Ik heb gekozen voor deze foto omdat dit Angelique's lievelingspaard is, en ik het gewoon een hele mooie foto vind.

Amerika (Madiar x Artemidia (v. Mukomol))
geboortedatum: 03-02-1999
eigenaar: O.R.J Dopper
Fotograaf: Angelique Haverkamp (15 jaar, 17-01-1991)

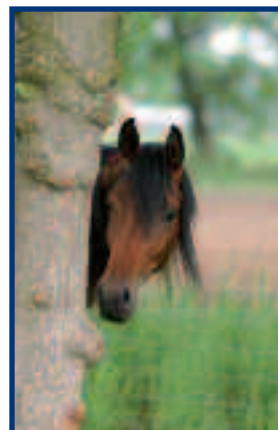

Eervolle vermelding

Paard in rust boven de 16

Flaxman's Aliha
"Kiekeboe!"

Ik ben Flaxman's Aliha (Ibn Barrada x Ansata Maliha)
2002
Mijn trotse eigenares (eveneens inzender en fotografe) is Gaëlle Tiessen, 30 jaar.
Op de foto was ik nog maar 2 jaar oud.

Moran heeft ons vaak verrast. Je raakt daardoor aan het een en ander gewend, maar op zondagochtend 23 juli j.l. heeft hij ons echt verbijsterd!

MORAN A.8469

MONITOR X REDNA (NAREW)
16 APRIL 1994 – 23 JULI 2006

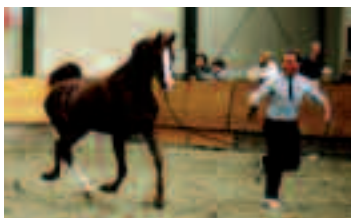
1E PREMIE-/STERHENGST AVS
ERKEND DOOR HET NRPS

Neeltje van Meerem – op wie hij zo gek was en waar hij alles zo graag voor deed (en omgekeerd) – was met hem op crosstraining. Toen rinkelde bij ons de telefoon! Neeltje, volledig overstuurd en een telefoongesprek dat minstens 50 x langer duurde dan nodig voor wat ze eigenlijk had te melden! Haar ongelooflijke boodschap luidde: na afloop van de korte training was Moran droog gestapt en – met Neeltje nog in het zadel – bij de waterbak om te drinken. Hij struikelde daar, viel . . . en bleek overleden! Er was nog geprobeerd hem te reanimeren, maar – zo vertelde dierenarts Bokhorst die er supersnel bij was – Moran had vrijwel zeker een inwendige bloeding gehad en was op geen enkele manier te redden geweest. Het had ook op stal kunnen gebeuren.

Toen begon het tot ons door te dringen! En die ruimte kregen we ook door de fantastische opstelling van de heer Bokhorst en – in zeker niet minder mate – Gert Boonzaaijer, die ons alle ellendige dingen van de nazorg uit handen nam! Wij zijn hun daar dan ook verschrikkelijk dankbaar voor. En dan komen de herinneringen, iedere dag weer en meer! En je komt dan langzaam maar zeker tot de ontdekking dat bij ons Morannetje de kaars aan twee kanten brandde. Hij heeft kans gezien meer in 12 jaar te proppen dan vele soortgenoten in 2 x zoveel jaren.

Onze herinneringen (en dan komen ook de foto's en video's) gaan natuurlijk terug tot zijn geboorte; wij waren er bij en het ging probleemloos. Redna bleek – voor haar 1e veulen – een prima en zorgzame moeder te zijn. Wij hadden onze caravan naast de stal gezet en zaten urenlang – vaak samen met Ronald Heesakkers, die in 1e instantie mede-eigenaar was – naar een zwart/wit-monitor te kijken die zijn bles nog eens accentueerde. Hoewel wij ons voorgenomen hadden om hengstjes te verkopen en merrietjes aan te houden, drong al snel tot ons door dat dit hengstje beter was dan gemiddeld en we besloten hem als jaarling uit te brengen op een keuring. Het werden er vier.

In Tilburg werd hij reserve-jeugdkampioen, in Exloo nationaal jeugdkampioen, in Aken snipverkouden en 6e en op het E.K. in Moorsele 4e. Toen wisten wij het wel. Als 2-jarige ging hij – samen met Angeline en John Maarse – naar de hengstenkeuring. Hij kreeg een 1e premie en werd jeugdkampioen! In de 6 jaren daarna ging hij ieder jaar opnieuw met John Maarse terug naar

die hengstenkeuring en kreeg hij wéér die eerste premie. Uiteindelijk kreeg hij die 1e premie definitief en tevens het pre-dikaat sterhengst.

Omdat wij vinden dat een Arabiertje natuurlijk zo rastypisch als mogelijk moet zijn, maar óók nog iets moet kunnen besloten we hem als 3-jarige in retraining te zetten. Moran bleek supersnel zadelmak te zijn en heel graag te werken. We kozen met zorg (voor zijn pezen) zijn rennen en hij won ook.

Na dat jaar renbaan waren we natuurlijk erg benieuwd of hij ook nog iets meer kon en toen kwam het toeval ons te hulp. Moran maakte kennis met Monica van Duijvenbode en die bracht hem de eerste beginselen van dressuur en springen bij. Tot onze grote verbazing werd ze, al na een heel korte tijd, maar wél consequent oefenen, in Kootwijk nationaal AVS-kampioen B-dressuur.

Maar wat zeker zo belangrijk was: gereden door Monica werd ontdekt dat Moran een méér gemiddeld springtalent had. Monica bracht Moran dan ook als eerste uit op de Arabissimo, zij het nog niet op alle onderdelen.

En toen kwam Neeltje. Voorafgaand aan een hengstenkeuring stond Moran bij Angeline en John in de Beemster op stal en Neeltje vroeg of ze hem mocht rijden. Dat leek en bleek een goed idee, want Moran was al snel gek op Neeltje en andersom! We besloten

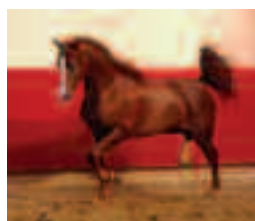
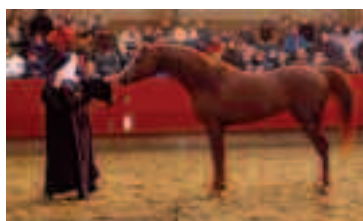

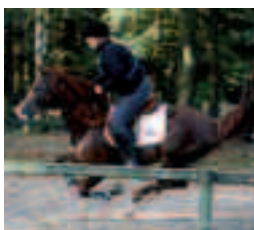
dan ook die twee niet uit elkaar te halen en Neeltje reed Moran vrijwel dagelijks, ging met hem naar het strand en bracht hem uit in de sport!

Neeltje bracht hem uit bij de paarden en reed hem naar M1-dressuur en in overleg met ons naar L-springen. Voor Moran en Neeltje waren de samengestelde wedstrijden extra leuk want de combinatie hield zo van crosen!

Het summum was de Arabissimo waar Moran zichtbaar veel plezier in de liberty had.

En Neeltje en Moran een duidelijke voorkeur hadden voor de speed en de cross

Toen vonden we het fijn, nu vinden we het wat onwezenlijk, dat bij veterinaire checks tussen onderdelen van samengestelde wedstrijden en Arabissimo's dierenartsen vaak hun bewondering uitten als zij vastgesteld hadden dat Moran wel heel erg snel herstelde. Het zette ons op het been dat hij een superfite topsporter was. Zijn presteren tijdens één van de Arabissimo's was de aanleiding dat Moran opviel bij vertegenwoordigers van het NRPS. Als gevolg daarvan hebben we hem toen aangeboden op hun hengstenkeuring. Aan de hand van vader John en gereden door de toen 11-jarige zoon Justin Maarse kwam hij probleemloos door de bezichtigingen en werd hij door het NRPS erkend. Justin reed Moran óók tijdens het verrichtingenonderzoek en dat leverde een fraaie prestatiebalk op. Vervolgens ging Justin dóór met Moran en bracht hem uit in springwedstrijden voor pony's. Hij werd na de 1e wedstrijd met Moran uitgenodigd voor de selectie van het RABO-talenten-

plan en reed Moran in 1 jaar naar Z! Hij sprong dit jaar in M-paarden met Moran. De combinatie gaf op zijn tijd ook demonstraties en schrok dan nooit terug voor steilsprongen of oxers tot wel 1,50m. Ook dát hebben we voor het laatst gezien.

Maar bovenal was Moran het vriendje van Neeltje! Om de één of andere mysterieuze reden heeft ze samen met Justin nog een paar dagen voor zijn overlijden een uit het leven gegrepen foto's gemaakt, zoals deze twee.

Moran was een dapper, handig en lenig hengstje; hij weigerde zowel voor Neeltje als voor Justin letterlijk nooit!

Rest ons het ontzettend verdrietige gevoel dat het op is, dat we niet langer kunnen genieten van wat één's ons veulentje was. Maar ook een gevoel van dankbaarheid, dat we hem überhaupt gehad hebben en dankbaar in de richting van Angeline, John en Justin Maarse, Monica van Duijvenbode, Flos als achtervang voor Neeltje, dierenarts Bokhorst, Gert Boonzaaijer en – niet te vergeten – Toto Modderman als de grote motor achter de gelegenheden waarop mensen die in het gebruik van Arabische volbloedpaarden geloven zo veel plezier hebben

en bovenal

Neeltje van Meerem, die haar beste vriend verloren heeft, waarover ze zo verdrietig was en is. . . .

Wij missen onze Moran, het kleine hengstje met dat grote en goede karakter! Hij kan niet zomaar in het niets verdwijnen . . .

Annelies en Henk Remers

Is een Volbloed Arabier al speciaal onder het westernzadel, in de Verenigde Staten kiezen ze er bewust voor om een 'bonte' versie te fokken. Er zijn twee echte bontfactoren bekend: Tobiano en Overo. Onder Overo vallen Sabino, Splash en Frame. Van de Sabino zijn er zeker meer 'soorten', maar deze moeten allemaal nog ontdekt en onderzocht worden.

DE SABINO VOLBLOED ARABIER

- EEN PAARD MET EEN ANDERE TEKENING -

Van deze vier komt binnen het Arabische Volbloedras voornamelijk alleen de sabino voor, en wel in twee vormen: grote witte aftekeningen ("Crabbet-sabino") en "roaning" ("Egyptisch sabino" ofwel stekelharigheid). In Australië zijn echter al een aantal 'Splash' Arabische Volbloeds bekend. Door voort te fokken met Crabbet sabino is het mogelijk om uiteindelijk een bijna "bont" paard te krijgen met grote witte aftekeningen en buikvlekken. Overigens kan dit zonder gevaar, want Sabino is, in tegenstelling tot Frame Overo, geen dodelijke factor. Overo is op zich niet dodelijk en zelfs Sabino valt daar dus onder.

Het super-sabino zie je eigenlijk vooral bij paarden uit Khemosabi (v.Amerigo x Jurneeka, voert Crabbetbloed) bloedlijnen... en Amerikanen gaan dat natuurlijk weer gebruiken voor een 'nieuw' ras: de SAHR (Sabino Arabian Horse Registry).

De Sabino Volbloed Arabier heeft altijd al deel uitgemaakt van de geschiedenis van de Volbloed Arabier – zo lang als we terug kunnen kijken. De paarden met het Sabino-patroon werden vroeger aangeduid als "parti-colored horse" en waren door hun zeldzaamheid erg geliefd bij de nomaden in de woestijn. Er werd gezegd dat deze speciale aftekeningen door Allah zelf waren aangebracht en dat ze het paard en zijn of haar eigenaar veel geluk brachten.

Toen het Arabische Volbloed werd geëxporteerd vanuit de woestijn, werd het vaak gekruist met andere rassen, om zo een paard te fokken wat voldeed aan de specifieke wensen van de fokker. Sommige hedendaagse fokkers vermoeden dat de witte markeringen die soms te voorschijn komen op hun Volbloed Arabieren een indicatie is, dat er ergens in het verleden, een niet-Volbloed Arabier is vermengd in de bloedlijnen. Echter, met de huidige DNA technieken kan worden aangetoond dat de Sabino Volbloed Arabier afstamt van de zeer zorgvuldig gedocumenteerde pure Volbloed Arabieren, en dat zij geen afstamming zijn van andere rassen.

Langzaam groeit de animo voor de Sabino Arabieren, want zij combineren de gratie en schoonheid van de Volbloed Arabier met een spectaculaire kleurtekening! Ze hebben net weer een extra gouden randje voor liefhebbers van wat speciaals.

Sabino zou het resultaat zijn van een bepaalde genen-combinatie SB1, er is al een test voor ontwikkeld; het is de 'maximale' sabino die haast wit is in homozygote vorm en minimaal is in heterozygote vorm. Wat wel duidelijk is, is dat Sabino geen kleur is, maar een bont patroon. Een Sabino heeft altijd een kleur, bij-

voorbeeld bruin, zwart, vos of schimmel. De huid onder deze kleur is altijd donker, terwijl de huid onder de witte delen van de aftekening roze is. Er kan soms wat overlapping zijn, van wit haar over de gekleurde huid.

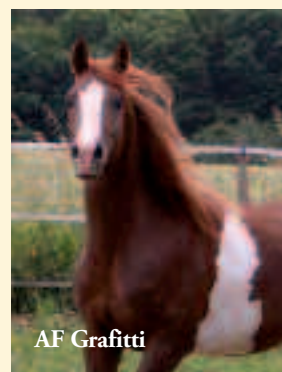
Meestal zijn de witte tekeningen en de roze huid daaronder scherp en duidelijk afgebakend, maar soms vloeit deze kleur langzaam over in de donkere huid kleur.

De meeste Sabino aftekeningen vertonen veel wit op het hoofd, waarbij de bles vaak doorloopt tot over de neus en tot onder de kin, alhoewel de bovenlip vaak wat gepigmenteerde vlekken heeft. De Sabino Arabier heeft ook meestal vier witte benen, waarvan het wit hoog mag oplopen in een puntig en rafelig patroon. Sommigen hebben echter ook nog wel eens één of meer donkere benen. Bij deze Sabino's zie je vaak een witte vlek op de knie of ergens op het donkere been.

Het meest herkenbare kenmerk van een Sabino is de 'buik'vlek. Deze vlek kan lang, smal, klein, rafelig, roan etc. zijn, kan onder de singel zitten, aan de zijkant, maar zich ook op de nek, hals, kaak, gezicht, keel etc. bevinden. Wat je ook vaak ziet bij deze Sabino, of drager van het Sabino-gen is de aanwezigheid van een gekleurde 'stippen' in een wit gedeelte. Soms aan de rand, maar ook vaak in het midden, volledig omgeven door het wit. Alle kenmerken kunnen afzonderlijk van elkaar voorkomen. Sabino 'reageert' op witte aftekeningen en maakt die 'meer'.

Dus als een paard helemaal geen witte aftekeningen heeft, kan hij nog wel de roaning hebben, of bijvoorbeeld maar één hoog, puntig, rafelig wit been hebben. De meest extreme Sabinoaftekeningen geven vaak een volledig wit paard, met bijvoorbeeld gekleurde oren, een gekleurde vlek op de borst of op de flanken.

De huid van deze paarden hebben vaak een rommelige pigmentatie en wat gekleurde haren die geen relatie lijken te hebben

AF Grafitti

met de plaats waar de huid gepigmenteerd is.

De SAHR deelt de Volbloed Arabieren in een aantal verschillende Sabino's in:

Minimale Sabino: het paard heeft vier witte sokken en een bles, en door de

het hoogoplopend aan de benen en de rafelige aftekeningranden kun je zeggen dat het niet een 'normale' sok is. Bij sommige zie je ook witte vlekken op de knieën of hakken, los van de witte sok. Sommige hebben wat donkere hoeven, het merendeel heeft witte hoeven. Deze zijn donker of licht naar gelang of er witte benen zijn. Deze paarden met minimale Sabino kenmerken worden vaak verward met paarden die absoluut geen sabino-gen voeren.

Er zijn Sabino's die zo minimaal zijn, dat ze maar een snebje hebben of een klein oplopend wit voetje, of een beetje wit aan de onderlip. Deze worden door de SAHR niet erkend, omdat ze natuurlijk niet echt 'bont' zijn. Sabino kan dus zeer, zeer minimaal aanwezig zijn en uit twee hele minimale ouders kun je toch die vier witte benen, brede bles en witte vlek op de buik krijgen. Tevens zijn er genen die Sabino (en de andere bont-factoren) tegenhouden, zoals zwart.

Middel Sabino: de aftekeningen zijn erg duidelijk, en je haalt ze niet snel door elkaar met bijvoorbeeld een gewone witte sok. De meesten hebben wit op de buik, soms oplopend, en hebben roan en gevlekte delen op hun lichaam. Sommigen zijn volledig roan zonder witte vlekken. Deze kun je verwarren met de echte roan-paarden, maar deze hebben vaak niet het wit op hoofd en benen. Daarnaast heeft een echte roan een donker hoofd.

Sabino:

De volgende stap in de Sabino-aftekening is gevlekt, maar geen roaning. Deze kunnen worden verward met Frame Overos, zeker als ze in ieder geval één donker been/hof hebben. De meeste gevlekte Sabino's hebben kleiner, meer rafelige vlekken dan typische Frame Overo's. Deze kunnen ook weer zeer minimaal zijn en ook vrij maximaal.

Extreme Sabino:

De Sabino's met het meeste wit zijn bijna helemaal wit en hebben vaak alleen nog wat kleur rondom de oren en eventueel rondom de staartwortel. Sabino's die zo wit zijn kunnen stippels vertonen en wat roaning, waardoor ze kunnen worden verward met Appaloosa's.

Het Rabicano pattern is meer bekend bij de Volbloed Arabier, en is vaak verward met een uiting van het Sabino-gen. Ze zijn ook erg aan elkaar verwant, alleen is Rabicano geen bont patroon. Een Rabicano heeft vaak wat witte haren tussen de voorbenen, bij de flanken en bovenaan de staart. De hoeveelheid van deze haren varieert voldoende om te kunnen verwarren met een roan tot slechts enkele witte haartjes. Het Rabicano en Roan-pattern kan voorkomen met Sabino, maar

zij hoeven geen aanwijzing te zijn tot het hebben van een Sabino-gen.

Er zijn inmiddels een aantal bloedlijnen bekend waar deze factor wat meer in voorkomt. Vaak zijn dit Crabbet bloedlijnen, maar zelfs de meeste pure vorm van de Volbloed Arabier, de 'straight egyptian' kent Sabino's. In Amerika heeft de SAHR onderzocht welke hengsten veelvuldig voorkomen in de afstammingen van de Sabino's van nu, dit zijn voornamelijk Khemosabi, Aulrab, *Bask, Fadjur, Raffles, Padron, Muscat, Abu Farwa, Raffon, Skowronek, Mirage, Indraff, Tamerlan, Ferzon en *Serafix. Deze hengsten waren zelf niet eens echt Sabino, maar hun afstammelingen vertonen deze aftekeningen vaak wel.

In Nederland heb je ook een aantal Sabino Arabieren, waaronder bijvoorbeeld Marakesh (v.Purpur) van DAWRA lid Lies van den Oever. Hij heeft veel

wit op het hoofd en vier hoge witbenen. AF Grafitti (v.Mir Khan x Kubarah v.Karavan) gefokt door Arabian Fantasie is ook een mooi voorbeeld. Hij heeft een brede bles, vier zeer hoge witbenen en een grote

witte vlek rondom zijn buik.

Meer informatie: www.sahr.homestead.com

UITSLAGEN NK WESTERNRIDING 19 T/M 24 SEPTEMBER MARIËNHEEM

Nederlands Kampioen Amateur trail WRAN Angela van Duyvenbode - Penthor

DAWRA NK **Nederlands Kampioen Hunter under saddle** Angela van Duyvenbode - Penthor

Nederlands Kampioen Pleasure Angela van Duyvenbode - Penthor

Nederlands Kampioen Trail Brenda Hazenwindus - Gizmo

Nederlands Kampioen Western Horsemanship Krista Sterrenburg - Scorpio

Nederlands Kampioen Reining Anastasia Zweekhorst - Vaybian

Nederlands Kampioen Versatile Horse Krista Sterrenburg - Scorpio

ALLROUND CHAMPION DAWRA Angela van Duyvenbode - Penthor

RESERVE ALLROUND CHAMPION DAWRA Krista Sterrenburg - Scorpio

De buurt waar ik geboren ben, is doorsneden door grachten. Langs die grachten waren bedrijven en bedrijfjes gevestigd. Deze produceerden de meest uiteenlopende producten. Honderden mannen, vrouwen en kinderen waren daar te werk gesteld. Grote bakkerijen, ondermeer een toen bekende roggebroodfabriek Funke, dan was er een azijnfabriek en verscheidene suikerbakkerijen, waar de toen zogenaamde suikerbroden werden gebakken.

DE PAARDEN UIT MIJN JEUGD

Door Paul Rollman, foto's afkomstig uit het Amsterdams Beeldarchief, www.beeldbank.amsterdam.nl

Nee, dit was geen suikerbrood zoals we dat nu kennen, een suikerbakkerij was een suikerraffinaderij, waar suiker uit riet-suiker werd gewonnen. Grote stukken suiker in een typische vorm gegoten, die in de suikerverwerkende industrie werden gebruikt. Dan was er de nu nog steeds bekende dropfabriek "Klene", waar men nu nog steeds reclame van ziet op de tv. De zogenaamd kartonnagefabrieken waren diverse dozen werden gemaakt, zoals schoendozen. Een grote pettenfabriek, maar ook een zuurinleggerij en een tonnenfabriek, de zogenaamde kuiperij. Meubelfabrieken en kleinere meubelmakers met de daarbijbehorende stoffeerdere. De grote en bekende jeneverstokerij van de nog steeds bekende firma Bols, voeg daarbij de kledingateliers en niet te vergeten de metaalfabrieken. Ik zou nog wel een bladzij kunnen vullen met nog veel meer zaken die daar in de Jordaan werden gedreven., maar zal deze opsomming eindigen met de zeer veel kleine en grotere sigarenmakerijen.

Het grondstoffen en later de producten, werden per dekschuiten aan- en afgevoerd. Nee, niet met een motor, maar door één man, de zogenaamde schuitenvoerder, die met een

Het ophalen van een paard uit het water aan de Lauriergracht, op de achtergrond de huizen van de Prinsengracht
Datering: augustus 1930
Vervaardigd door Vereenigde Fotobureaux N.V

Het redden van een paard uit het water van de Damrak bij de Guldehandsteeg. Achterkant huizen Warmoestraat
Datering: mei 1931

Vervaardigd door Vereenigde Fotobureaux N.V

lange vaarboom zijn schuit voortbewoog. Wat dat met de paarden uit mijn jeugd te maken had, volgt nu: Om de vaak hoog opgeladen dekschuiten goed door de grachten te manoeuvreren, waren er hoge bruggen nodig. Om zo'n brug te nemen, praktisch zonder aanloop, om daarna de niet minder zware afdaling tussen voetgangers wielrijders en mensen met handkarren, was niet altijd makkelijk voor de paard en wagens. Daar kwam koetsiersvakmanschap aan te pas. Er waren zelfs bruggen die zo berucht waren, dat de koetsiers liever omreden om via een mindere, maar daarom niet moeilijker brug hun doel te bereiken. De paarden 'vrachtwagens' deden hetzelfde als de dekschuiten, maar namen de bedrijven voor hun rekening die in de vele straten en dwarsstraatjes gevestigd waren.

Een wel zeer beruchte en gevaarlijke brug was de zogenaamde "Reesluis" over de Prinsengracht vlakbij de Westertoren. Deze brug bereikte je door de Reestraat, echter boven op de brug gekomen, kon men niet rechtuit, maar wel met een scherpe bocht naar links of rechts. Aan de voet van de brug, was een prachtige levensmiddelenzaak van "de Gruyter". Met een grote etalage met blinkende winkelruiten. Helaas zijn veel paarden door de zware kar op hun achterhand door deze

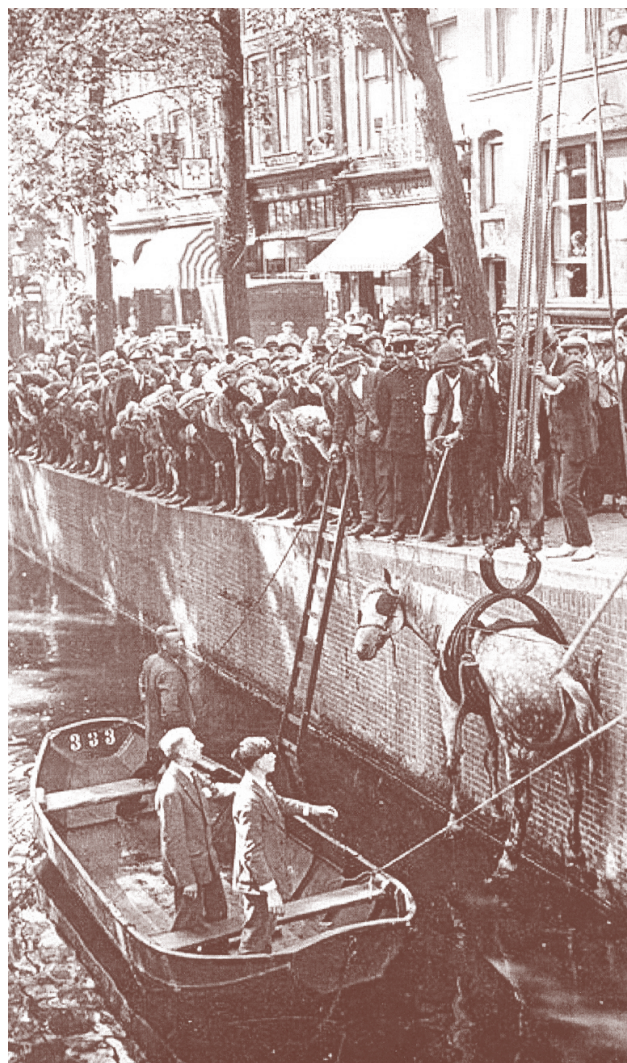
ruiten de winkel ingedrukt. Dat was een verschrikkelijke toestand, gillend winkelpersoneel, geschreeuw van het paard (en soms twee), dan stond het hele span half in de winkel. Soms waren ze door de glasscherven zo zwaar gewond dat een agent van de bereden politie er met een genadeschot een eind aan maakte. Dan kwam er een speciaal voor dat doel gemaakte kar, met een draverspan, van de ARM (Amsterdamse Rijtuig Maatschappij) om de slachtoffers af te halen en naar het abattoir te vervoeren. Afgedekt met zeildoek en een bloedspoor achterlatend, vertrok het slachtoffer. Het is geen leuk verhaal wat ik hier voorschilder, maar het gebeurde wel een keer of vier, vijf per jaar. Hoe dat voor de onfortuinlijke koetsier afliep, laat zich raden, ook dergelijke tafereelen heb ik op zeer jonge leeftijd aangezien, zoals nu de jeugd de ongelukken thuis op de buis bezorgd krijgt.

Gelukkig kwamen deze ongelukken niet al te veel voor en was het meestal de schuld van de koetsier, die in plaats van om te rijden, toch de beruchte brug nam. "Want met mijn paarden rij ik door het oog van een stopnaald", heette het dan. Degenen die het vak het echt goed in de vingers hadden, kregen de ere naam "porseleinrijder". Wat helaas wel praktisch elke dag voor kwam, was dat er paarden te water raakten. Het was vaak de afdaling die het veroorzaakte. De paarden kregen de hele vracht via de zogenaamde broekriem op hun achterhand, links en rechts water en dan hoefde er echt niet veel te gebeuren of het paard belandde in de gracht. Er was dan natuurlijk altijd wel een held in de buurt, die met een mes tussen de tanden te water sprong, en het paard lossneed. Het toegestroomde veelkoppige publiek prees hem in alle Jordaanse toonaarden, terwijl zijn echtgenote hem meestal stond uit te schelden omdat ie voor die knol, die niet eens voor hem was, zijn goeie goed bedorven had. In het water dus een drama, en op de wal een opera. Echt, dat was wel mooi hoor.

Telefoon was er toen alleen nog maar op het kantoor van de reeds door mij beschreven bedrijven en al ras kwam de takelwagen van de heer Sinck, (hij deed zijn naam eer aan) en werd het paard op de wal gebracht. In de tussentijd hield onze held van het paard (en van zichzelf) boven water. Nu weer aangemoedigd door zijn echtgenote en kinderen, die

**Marnixstraat, bij de Rozengracht. Op de foto Bram Sinck. Hij haalde met 'Sincks toestel' slechts paarden uit de gracht. Bram Sinck staat op de voorgrond. Later ging het toestel over naar de brandweer.
Datering: ca 1900**

Deze mooie schimmel ging in de Lelygracht te water.

toch wel heel trots op hem waren. Gelukkig liepen deze incidenten meestal goed af, en als het paard na het ongeval direct naar de smid (paardendokter) werd gebracht, voerde die de controle uit en werden de schaafwonden met een door hemzelf gemaakte zalf behandeld.

Op de foto's is goed te zien hoe het toen toeling. Op de foto van de Lauriergracht kunt u zien hoe het rijtuig op zijn kant op de met brandstoffen geladen dekschuit ligt. Het ongeluk gebeurde vlak om de hoek waar ik woonde. Zodoende weet ik nog enige bijzonderheden, het was namelijk een zogenaamd Apie, deze naam staat voor een huurrijtuig, wat nu dus de taxi's zijn. De passagier was een in de buurt bekende zakenman, die altijd op maandag de bloemetjes buitenzette "de maandag blauw verven" heette dat. Vanaf het Rembrandtsplein was hij str ... bezopen op weg naar huis, toen vlak bij zijn woning het paard op hol sloeg met het op de foto zichtbare gevolg. Met een flinke buil op zijn hoofd en bijna nuchter, werd uit de koets geholpen en in optocht naar zijn woning begeleid, waar hij door vrouw en kinderen in ontvangst werd genomen.

Eén bijzonderheid wil ik u ook nog vertellen: daar waar het ongeval plaatsvond woonde destijds de bekende, zeg maar beroemde kunstschilder 'Breitner'. Een gedenksteen in de gevel herinnert nog daaraan. Echt waar, in de Jordaan kon alles.

Al sinds mijn eerste bezoek aan Andalusie in 1998 ben ik eraan verslaafd: Spanje, hét paardenland bij uitstek. Vaak wordt Engeland in een adem genoemd met de paardensport – en dat is deels ook terecht – maar als er één land is waarbij de passie voor paarden zo ingebakken zit in de (macho) cultuur dan is het Spanje wel.

ZOMER IN ZUID-SPANJE

Door Brigitte Kilian, foto's De Wolff Photographie

Half juli dit jaar gingen we er dus weer heen om te genieten van een luxe villa met zwembad in de bergen nabij Malaga, namelijk het dorpje Canillas de Albeida.

Ons uitzicht vanaf het terras is echt adembenemend, de bergen rondom het dorpje zijn schitterend en we hebben ook uitzicht op het dichtbij gelegen natuurpark, waar niets meer gebouwd mag worden. Het platteland, de campo, wordt steeds meer bevolkt door Engelse pensionados. Rijke buitenlandse bejaarden die graag oude fincas (boerderijen) opkopen of zich de in rap tempo gebouwde gloednieuwe villa's met zwembaden toe-eigenen.

Als er een feria (feest) is zie je dat de plaatselijke bevolking zich te paard (in plaats van een fiets of auto) naar het dorpscentrum begeeft om aan de festiviteiten deel te nemen. De paarden worden ergens aan vastgebonden en staan braaf de hele avond te

wachten totdat het baasje – redelijk beïnvloed door de sherry – weer op zijn rug kruipt om naar huis te keren. Alle “fietsen” zijn echter hengsten, in Spanje rijdt men geen merries, die zijn voor de fok, en ruïnen kent men niet, tenzij het de geïmporteerde Duitse of Nederlandse sportpaarden betreft. Spanje blijft toch een machocultuur pur sang.

Tijdens het feria in ons dorp, vindt er ook een exhibición (clinic) van Doma Classica en Doma Vaquera plaats. Dit is dressuur en western rijden. Gretig gaan we daar dus op af. De clinic vindt plaats in een sportcomplex in aanbouw en het geheel is ronduit lelijk, want half af. We staan midden tussen de bouwmaterialen en het dak is gelukkig niet klaar, zodat we nog van de zon kunnen genieten. Dit is typisch Spaans, weinig oog voor detail in het bijzonder de ambiance. Voor aanvang van de clinic is iedereen al behoorlijk dronken. Een man die omvalt tijdens een danspoging wordt achterop zijn paard gehesen en door een kameraad naar huis gereden. Ter vermaak begint een oudere dorpsgenoot prach- tig te zingen/rappen in het Spaans. De sfeer zit er goed in. Dan

rijdt er een zeer luxe personenwagen het terrein op. Een “godfather”-achtig type stapt uit, klein, witharig, zeer omvangrijk, geheel in het wit gekleed en met hoed. Mensen gaan met ontzag opzij en de in Armani gestoken macho's gaan respectvol opzij. Waar zijn we nu weer in beland, een mafia-evenement? Nee, het blijkt de burgemeester te zijn. Toevallig ook een gepassioneerde paardenliefhebber en persoonlijk voorziet hij de hele avond de clinic gedreven van tekst en commentaar!

Wat men niet moet vergeten echter, is dat de machocultuur ook zijn keerzijde heeft. Zeker waar het de paarden betreft. Wij waren hiervan op de hoogte, maar voor een onwetende zal het waarschijnlijk een schok zijn. De eerste ruiter rijdt dan de ring in op een prachtig, lekker fel paardje; puur genieten voor een liefhebber. Mijn eigen passie voor Arabieren is altijd al naadloos overgegaan in de passie voor menig barok paard, in het bijzonder de [Pura Raza Española](#). De PRE is het Spaanse volbloedpaard. Daarnaast fokken zij de [Cruzado's](#) (PRE x Anglo-Arabier) voor de Doma Vaquera. Verder fokken zij de [Hispano-Arabe](#) (PRE x volbloed Arabier). De verschillen zie je wel. Bij de Doma Vaquera zijn het vaak de hoog op de benen staande, lang gelijnde type paarden die gebruikt worden, duidelijk Cruzado's. Voor Doma Classica is uiteraard de PRE het meest geschikt. Bij [rejo-neo's](#) (stierengevechten te paard) zie je PRE en Hispano-Arabe. Zelf bezitten we een “Andalusier” genaamd El Guapo. In Nederland kan Andalusier van alles betekenen, een PRE zonder of met papieren, een Cruzado of een Hispano-Arabe. In ons geval het laatste. El Guapo heeft zijn waarde temidden van onze endurance volbloed Arabieren al ruimschoots bewezen, in mei werd hij nog kampioen in een klassement van het jaarlijkse TREC evenement en als langste endurance rit heeft hij al eens de 70 kilometer bedwongen en is startgerechtigd voor klasse III, maar dat terzijde.

Tijdens deze demonstratie in Spanje wordt al gauw duidelijk wat ook alweer de nadelen zijn van Spanje als paardenland. Met zijn puntige, lange sporen en benen die niet netjes stil blijven liggen, prikt de niet heel kundige Doma Classica ruiter de buik van zijn paard al gauw kapot. Tot bloedens toe zelfs. Enkele Engelse toeristen lopen meteen walgend weg en het valt me op dat er niemand krachtiger bezwaar maakt. Ook wij doen dat niet, hoe sneu dit ook is, in Spanje is dit normaal. Zij gaan heel anders met hun dieren om helaas en je kunt onze waarden en normen niet aan hen opdringen als je te gast bent in hun land.

Gelukkig gaat het bij de volgende ruiters veel beter. Een ruiter, gezeten op een prachtige donkerbruine hengst rijdt zelfs goed. Het temperamentvolle dier is de blikvanger van de exhibición, wat mij betreft. Hij demonstreert waarom ik zo van dit raspaard houd, de raskenmerken zijn dezelfde als bij het type volbloed Arabieren waar ik van houd. De opengesperde neusgaten, beweeglijke oren, de fraai gevormde en gebogen hals, de trots en

het temperament wat het dier uitstraalt. Voeg daarbij de prachtige lange manen die sierlijk meedeinen met elke beweging en de trots gedragen volle staart en het plaatje van het perfecte paard is compleet. Voor mij is het Spaanse volbloedpaard even mooi als de volbloed Arabier en lijken ze absoluut heel erg op elkaar in adel, temperament en uiterlijke schoonheid. Ik zou eigenlijk nooit alleen maar Arabieren willen bezitten. Een ware majesteit als het Spaanse paard te mogen bezitten is een voorrecht en genot waarvan ik nooit afstand zal willen doen.

Enfin, nadat we van het fraaiste paard van de avond genoten hebben, gaan we snel weg. De rijkunsten van de gemiddelde ruiter op deze exhibición zijn niet heel erg indrukwekkend. Maar op dat gebied zijn wij natuurlijk al erg verwend. We hebben voorheen Spaanse dressuurlegende Rafael Soto Andrade al aan het werk mogen zien en tevens de 'Johan Cruijff' van Spanje, [rejoneador](#) Pablo Hermosa de Mendoza, een sympathieke stierenvechter te paard die in Spanje de status heeft van een beroemde filmster.

Een hittegolfje en flink veel lekker luieren rondom het zwembad later, besluiten we de bijzondere stoeterij van Iraans-Egyptische paarden op te gaan zoeken. Het wordt een lange tocht, maar het is absoluut de moeite waard. Gestuet Schieferegg – voorheen gevestigd te Oostenrijk - is gelegen tussen de bekende steden Ronda en Jerez de La Frontera (wereldruiterspelen 2002). We rijden via de kust landinwaarts. Het gebied rondom Ronda is zo mooi, bergachtig maar bosrijker dan bij Canillas. De stad zelf is gebouwd op de rand van een kloof en een historische brug, [Puente Nuevo](#) (nieuwe brug) verbindt het ene stadsdeel met het andere stadsdeel gelegen aan de overzijde van de kloof. Het uitzicht is indrukwekkend. We besluiten in Arcos de la Frontera te

Vaquero (herder) tijdens de exhibicion.

overnachten, in een *parador*. Een *parador* is een luxe hotel, vaak gehuisvest in een historisch monument. Men probeert op die manier het erfgoed te behouden want deze monumenten onderhouden is natuurlijk een kostbare zaak. Het is altijd al mijn droom geweest om in dit *parador* te overnachten. Het *parador* van Arcos is ook op de rand van een kloof gebouwd in een oud klooster. Het is prachtig en indrukwekkend en ook hier is het uitzicht fantastisch. De omgeving van Arcos is vlakker, een enkel heuveltje in de verte maar voor het overige kleurrijk akkerbouwlandschap met hier en daar een zowaar gevulde rivier. Tussen Malaga en Ronda zijn we alleen lege rivieren tegengekomen. Kortom, in al zijn charme is deze streek bijna net zo mooi als welk berggebied dan ook.

Goed uitgerust vertrekken we de volgende dag naar Villamartin. We zijn daar twee jaar niet meer geweest maar weten Finca la Cañada del Robledo zo weer terug te vinden. Bij aankomst treffen we de trainster, Tina Weidner, druk doende met het neerzetten en fotograferen van een paard. Fanatiek is ze in de weer en het blijkt dat Gestuet Schieferegg op een grotere schaal paarden wil verkopen dan voorheen het geval was. Met hun kleine compact cameraatje lukt het niet om goede foto's te maken en Ulrike Marcik, de eigenares, is een beetje wanhopig. De bewegende paarden krijgt ze niet op de foto want de camera is te traag. Erwin biedt aan om te helpen en haalt zijn digitale Canon met dito supersonische lens uit de tas. "Net een machinegeweer," zegt één van Ulrike's "meiden" en ik moet erom lachen. Ulrike fokt niet alleen volbloed Arabieren en leidt een biologisch boerenbedrijf maar vangt ook tienermeiden op uit o.a. Duitsland.

Uiteraard hebben deze tienermeiden een niet standaard leven achter de rug – anders zouden ze niet zo ver weg van huis en haard opgevangen moeten worden – en bij Ulrike in Spanje kunnen ze even tot rust komen. Bovendien zorgt Ulrike ervoor dat ze ondermeer naar Spaanse les gaan. De twee die ze nu heeft, Melanie en Naomi, zijn erg aardig en spraakzaam. Terwijl Erwin aan het fotograferen slaat, gaan Emma en ik de pasgeboren half Siamese poesjes en witte muizen bekijken. Emma, bijna 4 jaar oud, is weg van de vlugge muizen. Ik vind ze stinken. De poesjes zijn leuker. We mogen een van de prachtige poezen die er rondlopen meenemen maar wij nemen een dergelijk beestje liever niet mee het vliegtuig in, volgende keer beter. Ze zijn erg lief.

In de twee jaar dat we niet geweest zijn is er een en ander veranderd. Tina, die als 19-jarige naar Gestuet Schieferegg kwam om daar een jaartje paard te rijden maar nu al 20 jaar de cheftreiner en stalmanager van Ulrike is, was al goed op weg met de Iraans-Egyptische schimmelhengst Abu Kahmseh (Khamseh x Parsa) om furore te maken in de endurancesport – in 2004 werd ze fraai tweede in de 2-daagse 200km CEI wedstrijd genaamd Copa del Rey en in 2005 werd ze 5e bij hun eerste 160 kilometer rit te Cordoba – maar dit jaar in mei werd ze in 1 klap "beroemd" in het endurancewereldje daar. Ze won met Abu Khamseh en de jonge Iraans-Egyptische vosmerrie Harfa (Hamza x Hanaa) de nieuwe wedstrijd "Al Andalus", een 8-daagse 480 kilometer lange wedstrijd met 50 tot 70 kilometer per dag te gaan. Deze wedstrijd wordt in teams verreden met 2 ruiters en 2 paarden. Echter Tina – nog steeds in topconditie – reed de wedstrijd met 2 paarden en zichzelf als enige ruiter. In de Spaanse tijdschriften wordt haar "óptima forma" "mucho impresionado" genoemd. Maar dat wisten wij al!

Vanwege haar overwinning in deze Al Andalus – waarbij Abu Khamseh ook nog de prijs voor de beste Arabier won en op een haar na de Best Condition miste – werd ze vervolgens uitgenodigd om de kampioenschappen van Gran Canaria te rijden waar ze vijfde werd met Abu Khamseh in een 111 kilometer lange rit.

"Abu moest drie dagen op de boot staan zonder bewegingsmogelijkheid. Een hart wat volop getraind is, komt dan drie dagen stil te liggen. Uiteraard verlies je dan veel aan conditie. Het was een mooie, maar zware rit, het ging steeds berg op en weer berg af, zeer vermoeiend dus voor de paarden maar hij heeft het goed gedaan. Alles was volledig voor me betaald, dat was weer eens wat anders. Een ongekende luxe", lacht de bruinverbrande en supergespierde amazone die wij bij ons eerste bezoek al "sixpack Tina" gedoopt hebben. Ze wil zich nu echt concentreren op haar endurance toppers. Na goed overleg met Ulrike is besloten om enkele jonge paarden te verkopen, meeste van Egyptische lijnen. Tina heeft wat minder met de zuiver Egyptische. Ze vindt de mix met Iraans bloed interessanter en haar 2 beste paarden zijn ook zo gefokt. Een jonge hengst, Hayoun (Hashem x Palmira) eveneens Iraans-Egyptisch, is erg veelbelovend en heeft al vier 40 kilometer wedstrijden gelopen. Tina vindt het prettiger om de jonge paarden wat meer kleine wedstrijden te laten lopen, alvorens ze mee te nemen naar de langere afstanden. Voor de Al Andalus heeft ze niet opvallend anders getraind. "Een keer per week neem ik Abu mee voor een vier uur durende rit, daarnaast komen de gewone trainingen en voor Harfa geldt hetzelfde. Na de Al Andalus heb ik Abu nog twee keer getraind en daarna de Canarische kampioenschappen gereden, die waren drie weken later. Nu staan alle wedstrijdpaarden even op rust, ze hebben het zwaar gehad".

Minder Egyptische dus en meer tijd voor de endurancepaarden. Gestuet Schieferegg telt inmiddels zestig volbloeden en het werk is uiteraard omvangrijk. Te omvangrijk nu de endurancepaarden het zo goed beginnen te doen. Tina wil meer tijd om zich hierop te richten en betreft daarbij uitsluitend de Iraans-Egyptischen. Ulrike kan zich er wel bij neerleggen, "Als Tina niet in het paard gelooft dat zal het nooit wat worden". Enthousiast vertelt Tina

dat ze in contact is gekomen met een veterinaire kliniek in Cordoba. Een bevriende veearts onderzoekt daar de potentiële endurancepaarden. Hij laat ze op een loopband lopen en bekijkt de hartwaardes en herstelcapaciteiten. Ook is het mogelijk om een biopst te nemen van het spierweefsel van het paard. Op deze manier kan bepaald worden hoeveel procent van het spierweefsel van het gewenste type is, "slow twitch" (endurancespieren) en hoeveel procent "fast twitch" (krachtwerkspieren). Aan de hand van deze onderzoeken, selecteert Tina de kudde.

Verbazingwekkend is dat je het van buitenaf niet kunt zien, paarden die exterieurmatig het gewenste type en bouw hebben, blijken inwendig niet de juiste spieropbouw te hebben. Een revolutionair onderzoek dus, zeker voor Tina. Dit scheelt haar veel tijd qua trainen van de verkeerde paarden. "Maar je moet niet alleen op dat onderzoek afgaan, karakter is ook belangrijk", stelt Ulrike en gelijk heeft ze.

Twee van de te koop staande paarden vallen me op. Een 5-jarige Iraans-Egyptische vosruin Haikan (Hashem x Hanaa). De ruin is vriendelijk en charmant en zeer braaf. "Ik heb hem 11 maanden niet gereden, destijds alleen ingereden en hij is zo braaf, doet alles, snapt alles, springt super. Ik hoop een leuk iemand voor hem te vinden. Hij zou een niet verkeerd sportpaardje voor een kind zijn", vertelt ze enthousiast. Zelf ben ik weg van een zuiver Egyptische merrie, met flinke benen en hoeven, heel mooi. Het type is heel mooi bij deze Ghalaya (Majid x Ghaza) en ze is echt "jetblack" al maakt de ongenadig harde zon haar op de foto's minder zwart. Doorgaans zijn de Schieferegg volbloeden lang gelijnd, voldoende hoogbenig en met een opvallend goed gevormde hals. Deze heeft voldoende lengte en de juiste gebogen vorm. Korte dikke halzen, onderhalzen en te compacte, zeer rondgeribde paardjes zie je hier gelukkig niet. Ook de benen en hoeven lijken stevig en correct te zijn. Veel van de volbloeden zijn (klein)kinderen van Hashem (Hamdan II x Bint Shahbaa), deze prachtige zuiver Egyptische schimmelhengst – die helaas vorig jaar overleed – liep in 1987 de 615 kilometer lange endurance van Madrid naar Lissabon en finishte als eerste volbloed Arabier. Met zijn prestatie won hij de WAHO Arabierenprijs. De sportkwaliteiten van de volbloeden van Schieferegg zitten dus al enkele decennia in de paarden verankerd. "Met de Egyptische lijn heb ik me gericht op de bloedlijn van Folla, die door de Tahawi bedoeinen is gefokt. Haar lijn zit verankerd in Hamdan II en Tohfa, haar zoon en dochter. De Iraanse volbloeden zijn

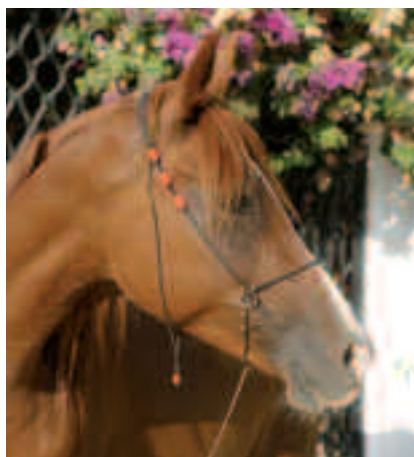
echt iets apart. Ik heb ze altijd al bijzonder gevonden, een type Arabier die ik nog nooit heb gezien", vertelt Ulrike. Mijn eigen zwarte Egyptische volbloed stamt van Ulrike's Hamdan II af. Een merrie uit Luxemburg kwam ooit naar hen om gedekt te worden, dat was JK Blue Hamda. Het is zeer bijzonder om een nakomeling van deze Hamdan II te bezitten, zeker nu deze lijn zo verankerd is in de beste endurance paarden van Schieferegg.

Na de siësta – een eerste levensbehoefte wanneer het bloedheer is – bezoeken we de merries en veulens. Tophengst Abu Khamseh heeft twee nakomelingen gefokt met de zwarte Iraans-Egyptische merrie Bint Jezabel. Haar moeder Jezabel liep in 2005 als 30-jarige nog een endurancewedstrijd over 30 kilometer in Duitsland met een 12-jarige. "Van de nakomelingen van Abu en Bint Jezabel verwacht ik veel, die verkoop ik niet" zegt Tina.

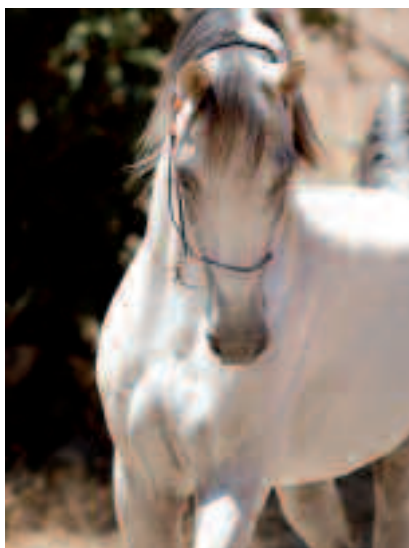
"Jammer", denk ik. De zwarte merrie Jima (Jallad x Bint Jezabel) is verkocht aan een Oostenrijkse endurance amazone en doet het daar heel goed. Deze merrielijn is heel aantrekkelijk, prachtig zwart kleurtje, exotisch type en ook nog kunnen presteren!

"Met Harfa wil ik nog een paar jaar endurance rijden en dan gaat ze ook de fokkerij in. Ik hoop op super endurance veulens van mijn twee endurance toppertjes", Tina zit vol nieuwe plannen, dat is duidelijk.

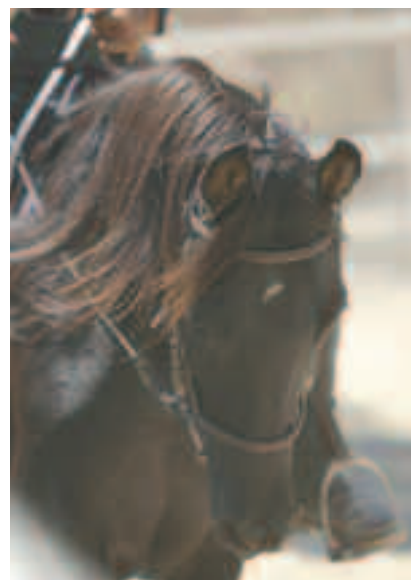
De merries en veulens wandelen elke avond naar de vallei waar ze in alle rust en koelte kunnen grazen. We rijden met de jeep Cherokee mee en Erwin stapt onderweg uit om te kunnen fotograferen. De rondspringende veulens en jonge merries schrikken echter van de fotograaf en springen vanaf het pad zo de berg op.

De liefvallige endurance merrie Harfa. De neuslijn is misschien wat rechter dan wij hier op shows gewend zijn; de hardheid en sportkwaliteiten van deze merrie zijn veelbelovend.

Schieferegg's endurance topper Abu Khamseh

Ghalaya, de zwarte Egyptische volbloed

Tot Erwin's verbazing springen ze er even later net zo gemakkelijk weer af, als een stel behendige berggeiten. "Dat was wel een afsprong van twee meter," vertelt Erwin later, nog onder de indruk.

"De oorspronkelijke Iraanse paarden deden dat al in Iran, dat heb ik zelf gezien," vertelt Ulrike, "toen ze hier kwamen deden ze dat meteen weer. Onze andere paarden, de Egyptische volbloeden, volgden hen en we dachten dat die alle vier de benen zouden breken maar het ging prima! Er is wel een verschil met de Iraanse volbloeden, die springen op een natuurlijke wijze, alsof ze nooit anders hebben gedaan en dat is natuurlijk ook zo".

We rijden na het bezoek aan de vallei de berg op en onderweg ziet Ulrike een paar schapen rondrennen, "Diedl!" roept ze enthousiast en stapt uit om een schaap te knuffelen. "Ik vond hem op de weg bij Prado del Rey, kennelijk verlaten door zijn moeder. Ik heb hem in de auto gelegd en hem thuis met de fles grootgebracht. Daarna heb ik wat schapen voor hem erbij gekocht en nu leven ze allemaal hier. Ik heb ze al twee weken niet meer gezien".

We zien een ander schaap met een afgebeten oor, het ziet er niet goed uit. "Die moet ik mee naar beneden nemen. Waarschijnlijk heeft een hond hem gebeten", zegt Ulrike.

Het leven op een boerderij in het Spaanse platteland is bijzonder te noemen. De volbloeden leven in kuddeverband in een 270 hectaren groot gebied en moeten zich zien te redden temidden van de rotsen, bergen, scherpe cactussen, extreme hitte en droogte, tarantula's en slangen. Enge spinnen hebben we bij ons zwembad al gezien, een hele grote ter grootte van Erwin's hand die zowat een meter ver kon springen, brrr!

"Op een ochtend werd ik wakker en was er een hap uit mijn voorhoofd. Dat moet een tarantula geweest zijn want andere insecten hebben niet zulke sterke kaken", vertelt Ulrike en wijst op een flink litteken op haar voorhoofd. Hmmm, Spanje heeft dus ook ernstige nadelen!

Met een dreun komt de jeep ineens tot stilstand en ik schrik me dood. Ulrike wil ons de Sahara laten zien en lette even niet op. De jeep is op een rotsblok gereden. Het is al schemerig en ik wil absoluut niet de nacht op een rotsrichel doorbrengen temidden van alle tarantula's maar gelukkig is er niks aan de hand. We kunnen weer verder en genieten op een uitkijkpunt van een uitgestrekte leegte, de Sahara, die volgens Ulrike helemaal door-

loopt tot aan Sevilla. Het landschap is prachtig, akkers en temidden daarvan dat grote niets.

Hierna rijden we terug. We hebben ontzettend genoten van ons bezoek en met tegenzin nemen we afscheid. Het wordt al donker en we moeten nog naar Ronda terug.

"Tot volgend jaar!"

zeggen we enthousiast. Om een dag

mee te mogen maken op een Spaanse boerderij is echt bijzonder. We hebben verse gazpacho (koude Baskische tomatensoep) gegeten, zeer bijzondere en mooie volbloeden gezien en schitterende foto's kunnen maken van de rotsspringers. Moe maar voldaan rijden we terug naar Ronda en vallen rond middernacht het Parador daar binnen, die ook aan de rand van de kloof is gevestigd. We genieten van de airco en een echt goed bed, een uitzondering in Spanje.

De dag erna bezoeken we Ronda en wonen een training van [rejoneo](#) paarden bij. Het zijn jonge hengsten die aan de hand getraind worden, er gebeuren geen enge dingen. De arena is indrukwekkend. Prachtig om te zien en groot. Ik moet er alleen niet aan denken om hier al paardrijdend op de kolossale stier te moeten wachten, nee dank je. Na nog even van het uitzicht over de spectaculaire kloof te hebben genoten rijden we terug naar onze villa.

Hierna komt aan onze zomervakantie al snel een einde. We hebben enorm genoten van dit gastvrije, zon overgoten paardenland en hebben een extra koffer moeten kopen voor alle souvenirs. Volgend jaar gaan we weer. Tot die tijd moeten we het doen met onze herinneringen en aandenkens.

Hasta Pronto!

ADAMI DOET ALLES

**Door Henk Oudshoorn,
foto's Carola Toischel en Gudrun Waiditschka**

Streefkerk/Stadl Paura - Zeven wedstrijden moesten worden volbracht om uiteindelijk EUROPEES KAMPIOEN Allround Classic te worden. De beste Arabische volbloedpaarden uit 10 Europese landen waren naar Oostenrijk gekomen om in een verbeterd maar bovenal sportieve strijd onderling uit te maken wie dit jaar de Europese titel mee naar huis mocht nemen. Nieuw waren dit jaar Frankrijk, Italië, Hongarije en Polen.

Donna Oudshoorn uit Streefkerk had zich vorig jaar tijdens het Arabissimo in Renswoude als Nederlands Kampioen in het zwaarste klasement gekwalificeerd om aan het EK mee te mogen

doen. Is normaal gesproken een paard gespecialiseerd in dressuur of springen, de veelzijdige Arabische volbloeden doen veelal meer, en Donna's volbloed ADAMI zelfs alles. Zo werd in Stadl Paura meegegaan aan achtereenvolgens liberty, dressuur, classic pleasure, springen, speed, cross

country en pole bending.

Op donderdag, de dag voor de aanvang van het EK, werd er door het Amerikaanse jurylid Margret Rich voor niet alleen belangstellende ruiters, maar ook andere juryleden, een workshop classic pleasure gegeven. Dit jaar was er voor dit uitgebreide "bestgaand rijpaard" een afzonderlijke mono titel te vergeven. In een kleine 2 uur werden ruiters en juryleden de fijne kneepjes van deze discipline bijgebracht en wijzend naar Adami kon ik de Amerikaanse tegen de andere juryleden horen zeggen "I think he is still the best". Dat gaf hoop voor de wedstrijd van vrijdag. Eerst echter de Type en Confirmation. Adami werd 14e in het totale deelnemersveld van classic, western en driving, en uitgesplitst naar classic zelfs een gedeelde 7e plaats.

In de dressuurproef, Z2 niveau, deden ook ruiters - zoals een Duitse met haar paard 'Period' - mee, die voor de mono titel dressuur een proef op Prix St. Georg niveau moesten rijden. In dit gezelschap behaalde de Nederlandse combinatie een voortreffelijke 6e plaats. Twee van de drie internationale juryleden plaatsten Donna zelfs op een 3e plaats. Bij het springen werd Adami 5e. De classic pleasure leverde (als onderdeel van het allround klasement) een 1e plaats op. Op zaterdag vormde de speed het spektakelstuk van de dag en daar was veel publiek op afgekomen.

Indrukwekkend om te zien hoe de ruiters er volledig voor gingen en ook de Western ruiters deden aan dit onderdeel mee. Iedere deelnemer werd door het dolenthousiaste publiek aangemoedigd om de grenzen te verleggen en tot het uiterste te gaan. Nou, dat deden ze ook.

Na 2 dagen strijd stond de Noorse combinatie Line Hamre met 'Modem' in het

algemeen klasement nog 4 punten voor op Donna en Adami, en stonden een Oostenrijker met Khen Saabis Nashita en een Duitse met Asra Mahra op een gedeelde 3e plaats.

De zondag moest derhalve de beslissing brengen. Het begon met de cross country in de stromende regen. Desondanks was er ook

voor dit evenement veel publiek verschenen. Het had (ook daar) zo veel geregend dat voor een aantal natuurlijke hindernissen een waterpartij was, waar dat eigenlijk niet de bedoeling was. Maar liefst 6 combinaties durfden als gevolg van de hevige regenval de cross niet aan en verschenen niet aan de start.

Stefan Himbock, de plaatselijke favoriet, die het crossparcours al eerder had gereden, ging razendsnel maar koos bij de echte waterpartij de iets minder moeilijke, maar daarom langere, alternatieve route.

Donna en Adami gingen - aangemoedigd door het enthousiaste internationale publiek - nog net iets harder en kozen de moeilijkste, en dus kortere, route. Zij finishten als eerste en liepen daarmee 2 punten in op de tot op dat moment nog steeds bovenaan staande Noorse deelnemster. De teleurgestelde Oostenrijker was de eerste om Donna met haar overwinning in de cross te feliciteren, wat illustratief was voor de onderlinge sfeer.

Het allerlaatste onderdeel, de pole bending, zou nu echt de beslissing moeten brengen. Pole bending is vergelijkbaar met de slalom bij het skiën, een combinatie van snelheid en behendigheid. Ga je te hard,

dan mis je een paaltje en vlieg je als het ware uit de bocht. De eerste en laatste 50 meter kunnen in rengalop worden gereden.

Ook hier eindigde Donna met Adami

als eerste en kwam na dit laatste onderdeel 4 punten op de Noorse voor te staan. De Oostenrijker en de Duitse werden respectievelijk 3e en 4e van de in totaal 12 deelnemers.

De buit was binnen en voor het eerst werd een Nederlandse combinatie met een Arabisch volbloed Europees Kampioen.

Naast dit zwaarste klasement was er dit jaar dus ook voor het eerst een afzonderlijke Europese titel te verdienen voor de zogenaamde classic pleasure. Een proef waarbij de ridders de 3 gangen van het paard,

stap, draf en galop, moeten tonen en behoren te laten zien dat het paard alle opdrachten zonder enige dwang en ook perfect uitvoert.

De internationale jury koos in de voorronde van deze aparte wedstrijden Adami als 2e, maar in de eindronde Adami als 1e, waarmee de tweede titel als Europees Kampioen werd binnengehaald. Anders dan vrijwel alle andere teams was besloten niet al op zondagavond maar pas maandagmorgen de vrachtwagen te laden en te vertrekken. De 1000 km terug vanuit Oostenrijk werden ook niet aan een stuk gereden. In het belang van het paard werd halverwege, in Wiesbaden, een tussenstop van een nacht en een morgen gemaakt. Bij een andere deelnemster aan het EK, de Duitse Carola Toischel met haar paard Mahmoud, een prachtige schimmel, kon worden gelogeed.

Als verrassing was er bij aankomst in Wiesbaden op de manege een kleine party met champagne en gebak door haar georganiseerd. Ook bij aankomst in Nederland bij Manege Flemming, waar Donna als instructeur werkzaam is, was er door leerlingen een feestje op poten gezet. In Streefkerk tenslotte een derde feestje, spontaan door vrienden georganiseerd. Donna is onder bloemen bedolven. Zij hoort nog steeds dat het Wilhelmus voor haar wordt gespeeld terwijl het publiek in de rijhal van de voormalige Staatsstoeterij is gaan staan. Zij zal nog lang aan dit fantastische sportevenement in Stadl Paura terugdenken.

De maanden augustus en september waren drukke maanden voor de rensportliefhebbers en de DARC. Allereerst was er op zondag 17 augustus een speciale dag voor "BITTERS".

DRUKKE MAANDEN VOOR DE RENSPORTLIEFHEBBERS

Naar aanleiding van het artikel in het maandblad BIT, waarbij vier lezers de dag van hun leven hadden toen ze bij Margje en Marjo van Nibble Star Stables een training op renpaarden mochten meemaken, was er ook een lezersprijsvraag waarbij een aantal lezers werden uitgenodigd om een dagje naar Duindigt te komen. Het gezelschap was zeer divers: mensen die Arabieren hadden en endurance reden, mensen die indirect al bij de rensport betrokken waren, maar ook mensen die nog nooit van hun leven een Arabier van nabij hadden gezien. Het was een zeer geslaagde dag, waarbij alle facetten van rensport werden belicht. In ons gezelschap ook een aankomende paardenfotografe Patricia Groenewege, die ons enkele mooie prenten toemaillde. Uiteraard promoot de DARC de Arabier als renpaard, maar daarnaast laten wij niet na om de Arabier als ideaal allround familiepaard aan te prijzen.

10 september stond de UAE Racing Day op de kalender, met 2 rijk gedoteerde koersen voor de Arabieren. Een week later mochten we onze hoop voor de toekomst aanschouwen tijdens de Futurity Show, die gehouden werd op 16 september in samenwerking met de NK van het AVS.

UAE Racing Day

De UAE Equestrian and Racing Federation rekent het tot een van haar taken om de rensport met Arabische Volbloeds wereldwijd te promoten en steunen en zo werd dit jaar voor de 13e maal de UAE President Championship Derby en de Abu Dhabi Championship voor Arabische Volbloeds in Europa en Noord-Amerika gesponsord. De DARC was bijzonder verheugd dat ook Duindigt weer in de internationale renkalender werd opgenomen. 10 september was het dan zo ver. In tegenstelling tot vorig jaar waren er dit jaar veel inschrijvingen uit Frankrijk, België en Duitsland en kon met recht van een internationaal gezelschap worden gesproken voor de Abu Dhabi Championship voor driejarigen over 1800 meter en de UAE President Championship Derby voor vierjarige over 2000 meter. Als eerste kwamen de driejarigen aan de start, duidelijk was wel dat hier en daar de ervaring ontbrak. Het in de startboxen plaatsen duurde lang, mede doordat Kahina, een Franse inschrijving, haar jockey afwierp en er vandoor ging. Het nam veel tijd in beslag voordat men haar weer te pakken had en er werd dan ook besloten dat ze niet van start zou gaan. Zonde als je daarvoor helemaal uit Frankrijk komt, maar aan de andere kant, dan moet je maar zorgen dat je paard er klaar voor is. Het leverde veel oponthoud op en dat was zeker niet aangenaam voor de paarden die al in de startbox stonden. Ook tijdens de koers was voor de kenners zichtbaar dat lang niet alle paarden veel koerservaring hadden, maar het veld bleef redelijk bij elkaar en was

er een spannende eindstrijd, waarbij de hengst UAE Non Stop met een halve lengte voor Bachi Bazouk als eerste over de streep kwam. Hiermee verdiende hij, 5000,- euro, wat terugvloeyde naar een van de sjeiks uit de Verenigde Arabische Emiraten. Gelukkig waren de daarop volgende plaatsen allemaal voor Nederlandse fokkers, trainers of eigenaren. Eerste dus UAE Non Stop, gevolgd door Bachi Bouzouk, eigenaar Landgoed Waterland, trainer Karin van de Bos (2500,- euro), derde Somra, fokker Cees Mol, eigenaar Mw Dorenberg (1250,- euro) vierde plek (750,- euro) Paraclet T, gefokt, getraind door en in eigendom van Gerard Zoetelief en op de vijfde plaats, toch nog goed voor 500,- euro, opnieuw resultaat voor Karin van de Bos met A l'ombre del Sol, in eigendom van dhr. Nibbering.

Duindigt stond die dag in het 75-jarig jubileum van de kortebaandraverijen en tussen de officiële draverijen en rennen werd telkens op de baan met behulp van pilonnetjes een kortebaan uitgezet. Dat deze sport razend populair is bleek wel uit het feit dat het publiek in grote getalen aanwezig was. Nadeel voor ons was dat het programma behoorlijk uit liep, mede doordat er ook een pikeur van zijn sulky viel en voor foto's naar het ziekenhuis afgevoerd werd. Bijna een uur laten dan in het programmaboekje gingen we dan ook naar de paddock om de paarden voor de tweede grote koers in ogen-schouw te nemen, opnieuw veel Franse namen onder de der-tien deelnemers en hier een overwinning voor Daffah, in eigendom van Z.H. Sjeik Mansoor, die hiermee 5000,- euro verdiende. Een mooie tweede plaats voor Gramasne, getraind

Van links naar rechts: mw Dijkman, dhr Neil Abrams, de ambassadeur, daarachter DARC voorzitter dhr de Ruiter, naast de ambassadeur de jockey Olivier Trigodet, de hengst Daffah en de trainer dhr. R. Litt.

door en in eigendom van dhr. Otermans, goed voor 2500,- euro. Hierachter werd hard gestreden om plaatsen 3,4 en 5, de verschillen waren klein. Op de derde plaats de hengst Nokaut, enkele jaren geleden op de Terskveiling verkocht, hij liep zeker een van zijn beste koersen ooit, en mocht voor zijn eigenares en trainer mw. Hendriks 1250,- euro incasseren. Op een neuslengte volgde de Belgische Onaida, in gefokt door en in eigendom van de heer Verstrepen, Mistral de Sol, in eigendom van dhr. Nibbering en getraind door Karin van de Bos, verdiende het prijzengeld van de vijfde plaats. Ook dit jaar werden we vereerd met de aanwezigheid van de ambassadeur van de Verenigde Arabische Emiraten in Nederland, Zijne Excellentie Ali Thani Alsuwaidi, die de kristallen bokaal en glazen uitreikte aan de winnende eigenaren en trainers, waarbij de penningmeester van het AVS, mw. Dijkman, de bloemen uitreikte.

Futurity Show

Dit jaar hield de DARC voor de eerste maal haar Futurity Show in combinatie met de AVS Nationale Keuring en dat beviel uitstekend. De deelnemers waren allen zeer te spreken over de ruimte die de paarden hadden om los de galop te laten zien, voor toekomstige renpaarden de belangrijkste gang. Er was een internationale jury, bestaande uit mw. Hay, manager van de Umm Qarn stoeterij uit Engeland, befaamd jockey Pascal van de Keere en last but not least, had de heer Mark Ismer, die tevens voor het AVS keurde, zich bereid verklaard de toekomstige renpaarden te beoordelen. De jury was vooraf geïnstrueerd streng te jureren, vooral wat beenwerk aangaat. Per slot van rekening is het beter vooraf te weten dat de benen niet goed zijn, dan door hierachter te komen als het paard "stuk" gaat, met soms de meest onaangename gevolgen van dien. Pikant detail: er werden tien uitgedeeld en hiervoor waren geen bordjes beschikbaar bij de bordenmeisjes.....

De paarden werden vlot achter elkaar getoond, alle gangen werden beoordeeld en moeten dan ook goed getoond worden. We hadden gelukkig alle tijd en veel paarden waren koel in het hoofd en maakten zich niet druk. Hierdoor kon de jury optimaal oordelen. Duidelijk werd ook dat deze paarden al getraind worden en dagelijks in handen komen: vrijwel zonder uitzondering lieten zij zich na de losse galoppade weer makkelijk pakken en uit de ring leiden. Persoonlijk vond ik dat de merries ten opzichte van de hengsten wat te laag gejureerd werden. De merries vormden ook een homogene groep met niet al te grote verschillen, terwijl bij de hengsten de punten uiteenliepen van 440

Het DARC bestuur bedankt het AVS voor de mogelijkheid die ons werd geboden om onze show tijdens het NK te kunnen houden.

Onze speciale dank aan Adrie van de Velden en Carmen van de Boogaard die hun lunchpauze opofferden om ook voor ons

Aankomend fotografe Patricia Groenewegen; 'Bitters' op Duindigt.

Periander Kampioen

Grand Kahl Reserve Kampioen

tot 528. Eerste bij de hengsten eindigde Periander, een forse Marwan-zoon uit de Russische merrie Poloneze, gefokt en in eigendom van mw. De Ruiters-Floor. Een wat zwaar aandoende maar goed geproportioneerde schimmel, die de jury op alle fronten wist te overtuigen. Tweede werd de hengst L.H.T Micah, Madiar x Gordon, fokker Tersk Stud. Ook een forse, goedontwikkelde hengst, waarin ik - zeker in het front - grootvader Drug kon herkennen. Een mooi paard, waar zijn eigenares mw. Bos echt zuinig op moet zijn. Bij de merries liep op kop Grand Kahl fokker dhr. Hanneman, opnieuw een Frans x Russische fokproduct, namelijk Grand Duc uit Kalinkah, een fijn en evenredig gebouwde merrie, goed bewegend, volkomen relaxed, waar haar eigenares mw. Lindenberg, zeker plezier aan gaat beleven. Tweede bij de merries werd geplaatst Bright Light, gefokt door mw. Kok-Cornet, die de week ervoor met haar fokproduct Robbie in Istanboel weer een mooie zege aan de erelijst toevoegde. Bright Light is van Amer (desert bred) uit de Russische merrie Naira. De twee hoogstegeplaatste hengsten en merries streden vervolgens om het kampioenschap en reservekampioenschap, waarbij de eerder behaalde punten niet in de beoordeling worden meegenomen. Kampioen Futurity show werd Periander, het reservekampioenschap ging naar de merrie Grand Kahl. We hopen uiteraard alle deelnemers volgend jaar in de baan terug te zien om strijd te leveren om de Futurity Cup.

het speakerwerk en puntentelling te doen en tot slot ook een bedankje aan Gideon Reisel, die zo vriendelijk was een excelbestand te maken waarmee de toch wat gecompliceerde rekenarij een stuk vereenvoudigd werd. Wij hopen volgend jaar weer van de mogelijkheid gebruik te mogen maken.

Op 21 augustus werd tijdens de World Equestrian Games in Aken het WK endurance gereden over 160 km. Elk land mocht 5 combinaties inschrijven, waarvan er 4 in teamverband en 1 combinatie individueel kon starten.

WK ENDURANCE 2006 IN AKEN

Door: Jeanne Linneweever, foto's Aart Markies

Het Nederlandse team bestond dit jaar uit: Carmen Römer met Joker (v. Jashin), Jannet van Wijk met Latino (v. Shaklainhoa), Anita Lamsma met Layla Ara Francina (v. Marsh), Marjolein Vos met Black Magic (v. Bachelor) en Jeanne Linneweever met Riki's Macho Man (v. Drug). Het begeleidingsteam bestond uit Mechteld Gerding - bondscoach, Ben Horsmans - team-veterinair, Onno Grund - hoefsmid en Danielle Laarhoven - fysiotherapeut. Bij de voorkeuring werd Joker niet goedgekeurd en de overige combinaties gingen als team van start.

In totaal startten er 159 combinaties, waarvan 32 teams. De Spanjaard Miguel Vila Ubach met de 8-jarige volbloed arabier Hungares wist als

eerste de finish in het grote stadion te bereiken met een gemiddelde rijnsnelheid van 17,38 km/uur. Als team waren het evenals vorig jaar de Fransen die als eerste eindigden, daarna volgde het Zwitserse team en als derde het Portugese team. In totaal haalden 9 teams de finish, het Nederlandse team eindigde op de 5e plaats na Duitsland. Individueel was Jeanne Linneweever beste Nederlandse en finishte op de 16e plaats met een gemiddelde rijnsnelheid van 15,83 km/uur. Jannet van Wijk haalde de 30e plaats (15,05 km/uur) en Anita Lamsma de 35e plaats (14,68 km/uur). Marjolein Vos moest op bijna 90 km. de wedstrijd beëindigen. De veterinairen vonden Black Magic niet "fit to continue" vanwege een iets te hoge pols. De route ging door Duitsland, Nederland en België en de eerste 4 vetgates waren op het drie-landenpunt in Vaals.

Op woensdag 16 augustus vertrokken wij naar Aken. We hadden een adres in de buurt van het stadion de Soers. Lei Römer had daar voor nieuwe stallen gezorgd en het was ook prettig dat de paarden in de wei konden staan. De locatie lag aan de wedstrijd-route, dat was wel fijn omdat we dan op de wedstrijdroute konden trainen. Jannet en ik hebben donderdagmorgen de route richting Vaals verkend. Het ging door akkers en over landweggetjes. De volgende dag waren ook Anita en

Marjolein van de partij en zijn we richting het wedstrijdterrein in Aken gereden. Elke ochtend kwam het team bij elkaar om belangrijke zaken te bespreken. De paarden werden door onze teamveterinair Ben gekeurd en allen topfit bevonden.

Vanaf zaterdag mochten we naar het wedstrijdterrein. De paarden en de paspoorten werden bij aankomst gecontroleerd door veterinairen en de paarden konden daarna op stal. Op

zondag was de voorkeuring. We werden in alfabetische volgorde per land opgeroepen. Macho was erg opgewonden, hij was door al die mensen, lawaai en herrie uit de luidsprekers bijna niet te keuren. Gelukkig was de veterinaire erg geduldig en nadat Ben Horsmans de omroeper had gevraagd om even geen geluid uit de luidsprekers te laten komen werd Macho wat rustiger en kon hij gekeurd worden en werd de beginhartslag (pols) opgenomen. Het voordraven ging ook goed en we konden snel het terrein verlaten. Door al die drukte had ik niet in de gaten dat Joker van Carmen Römer afgekeurd werd. De veterinaire vond Joker niet goed lopen. Dat was een zware tegenvaller voor Carmen, maar ook voor ons allemaal. Er werden maar 2 paarden afgekeurd waarvan er één van ons was.

Direct na het keuren moesten we gaan wegen. Omdat er maar één weegschaal was werd de rij al snel erg lang waardoor de wachttijd tot anderhalf uur opliep. De ruiters mochten schuilen voor de regen en de grooms gingen om de beurt in de rij staan. Uiteindelijk werden we gewogen en hoefde ik maar 3 loden platen mee te nemen.

De weegschaal stond erg gunstig. Ruiter moeten met zadel en helm minstens 75 kg. wegen. 's Middags werden alle deelnemers verwacht om tijdens de opening in

optocht het stadion binnen te lopen. We werden als Nederlands team voorgesteld samen met de dressuurruiters, de eventing-ruiters en de voltige-deelnemers. Er werden allerlei demonstraties gegeven en prinses Haya van Jordanie, zij is de President van de FEI, opende officieel de Wereldruiterspelen. De tribunes waren overvol en ik was eigenlijk wel trots om in dat grote stadion door

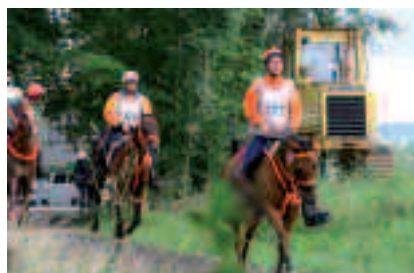
het enthousiaste publiek toegejuigd te worden.

Toen was het zaak om alle voorbereidingen te treffen voor de volgende dag: Macho goed poetsen en invlechten en alle spullen voor de start klaar zetten. De vetgate in Vaals moest ingericht worden, alle spullen verdeeld in de groomauto voor onderweg en in de andere vetgate bij het stadion moesten ook spullen klaar staan. Al met al werd het 9 uur 's avonds voordat we alles klaar hadden staan. De wekker stond de volgende dag op 4 uur.

De wedstrijddag ging om 6 uur van start. Net na het voeren rond half vijf kwam Macho met zijn achterijzer onder de wand van de stal en sprong weg. Daardoor trok hij een achterijzer af. Grote paniek natuurlijk maar voor dit soort noodgevallen zijn we blij met de vakkundige ondersteuning van Onno de hoefsmid, hij kon het ijzer er gelukkig weer snel onder krijgen, dus konden we gaan zadelen. Ik zag erg tegen de start op, het is best spannend om met 159 paarden tegelijk van start te gaan in het donker. We hadden afgesproken om als team in ieder geval het eerste rondje bij elkaar te blijven. Anita en Marjolein zouden met de merries voorop rijden, zodat ze Macho en Latino een beetje konden afremmen tijdens het eerste stuk. Dit ging heel goed en in de middengroep gingen we van start. Op 7 km. kwamen Jannet en Latino ten val en Latino ging er vandoor, maar werd gelukkig opgevangen, zodat we snel onze weg konden vervolgen. In de eerste vetgate op ongeveer 28km kwamen we als 87e aan en konden de paarden vrijwel direct aanbieden voor keuring. Omdat Macho erg makkelijk liep en Anita en Marjolein niet zo hard wilden besloten Jannet en ik in overleg met Mechteld om het tweede rondje te versnellen. Deze route ging door het Aachener Wald en was in vergelijking met de eerste- en de derde ronde gemakkelijk te rijden. Deze

ronde reden we met een snelheid van 17,37 km/uur waardoor we naar de 53e plaats stegen. Latino was erg druk en trok erg, Jannet kreeg hierdoor pijnlijke handen van het inhouden. Ze zette Latino achter Macho maar bij elke mogelijkheid kwam hij toch weer naast me rijden. Macho liep daarentegen erg ontspannen. Alleen wanneer we ingehaald werden versnelde hij weer en moest ik hem inhouden. De derde ronde ging door België en was zwaar met veel heuvels, ongelijk terrein en veel stenen. Er stonden veel mensen langs de weg die ons aanmoedigden, dat was erg leuk en gaf ons moed. Deze

ronde zouden we rustiger rijden, omdat vorig jaar al gebleken was dat in de vetgate na deze ronde veel paarden werden afgekeurd. De veterinairen waren erg streng omdat het terrein zwaar was en bij enige twijfel werden de paarden uit de wedstrijd gehaald. Ondanks dat we rustig aan hadden gedaan, haalden we toch nog 15,77 km/uur en stegen naar de 23e en 25e plaats, 20 minuten achter de eerste. Er werden hier zoals verwacht veel paarden afgekeurd. Ook voor Marjolein was dit het einde. Maggie was moe en herstelde niet genoeg in de vetgate. Haar pols bleef te hoog.

Helaas, Nederland had nog 3 ruiters in de strijd en om als team te eindigen moesten we alle drie finishen.

Het vierde traject was hetzelfde als het tweede traject. Hier konden we weer harder rijden, maar we hadden nog zo'n 70 km. te gaan. Macho en Latino voelden nog fit aan en Jannet had haar handen nog steeds vol aan hem. Macho liep heel ontspannen en lekker. Hij wilde wel sneller, maar was ook goed in te houden. Australië liep op kop, gevolgd door de Arabische Emiraten en België. De Australiër Brook Sample vertrok 2 minuten voor Jannet en mij uit de derde vetgate. Ons werd verteld dat hij erg tactisch reed en dat we moesten proberen hem bij te houden. Dat lukte vanaf de vetgate wel goed, maar al snel vonden we dat hij erg hard ging dus hebben we hem laten gaan. Later zakte hij terug in het klassement om uiteindelijk als 42e te finishen. Ook de nummer één van dat moment, de Australiër Peter Toft op zijn appaloosa haalden we in het vierde rondje in. Hij was te snel van start gegaan en het paard was moe en wilde niet meer. Wij reden deze ronde opnieuw ruim 17 km/uur! Hierna was de laatste vetgate in Vaals. De vijfde ronde ging van Vaals terug naar het stadion in de Soers via dezelfde route als het eerste traject.

Latino wilde nog steeds hard en Jannet besloot Latino te laten gaan. Ik vond het te hard en besloot Macho in te houden. Toen ze beide uit zicht waren ging ik rustig dravend verder. We kwamen weer langs onze stallen en daar wilde Latino er mee stoppen. Hij wilde naar stal. Met Macho heb ik geprobeerd Latino verder te krijgen. Hij volgde enkele honderden meters, maar toen ik achterom keek stond hij weer stil. Ik besloot om geen tijd te verliezen en ben verder gereden. De Belg Leonard Liessens was inmiddels bij ons komen rijden. Samen reden we naar de laatste vetgate in de Soers. Ondertussen regende het hevig en Macho werd in de stromende regen goed gekeurd. Hij was alweer helemaal druk en opgewonden door de luidsprekers. Na 40 minuten konden we weer vertrekken. De regen kwam met bakken uit de hemel en het water liep m'n schoenen in.

Deze laatste route ging veel door weilanden en het was erg glad en glibberig. Er was één groompunt waar onze grooms Anneke en Vincent stonden. Macho bleef lekker lopen en samen met een Amerikaanse zijn we gefinisht in het grote stadion. We eindigden als 16e en reden de laatste ronde 14,03 km/uur. Ook de nakeuring bleek geen probleem. Macho was wel moe, maar toch ook fit to continue! Ondanks de stromende regen op het eind heb ik lekker gereden en hebben we genoten van dit kampioenschap. Ik heb het gevoel dat het heel gemakkelijk ging en dat Macho nog sterker wordt, elk jaar weer! Ons groomteam, het begeleidings-team en de extra hulp van Désirée en Harrie Hanen waren súper. Zonder hun hulp en steun hadden we niet zo hoog kunnen eindigen. We kijken al uit naar het volgende EK in 2007 in Portugal. Natuurlijk zijn de paarden dan weer beter getraind zodat we daar weer hoger zullen eindigen, individueel en als team!

Hij stond aan de basis van Arabian Fantasie en staat nu aan de top van zijn eigen carrière: ANTHAL is gepromoveerd tot Elite Hengst.

AVS ELITE HENGST ANTHAL A.3451

Geboren: 20 mei 1984 - Fokker: Liberty Arabians -
Eigenaar : A.F Ligthert (Arabian Fantasie) - Vader: Komplekt -
Moeder: Olympia Dennenoord (v.Sadat)

Anthal werd geboren in 1984 bij Liberty Arabians, destijds een van Europa's grootste stoeterijen. In 1988 wist Abigail haar vader tijdens de veiling ervan te overtuigen dat dit het juiste paard was om aan te kopen met als doel rijpaard en hij is dan ook de eerste jaren succesvol in de dressuur en springsport uitgebracht. Pas op 7-jarige leeftijd kwam Anthal voor het eerst naar de AVS-hengstenkeuring, hetgeen resulteerde in een prachtige overwinning. Anthal werd direct goedgekeurd als dekhengst met een 1e premie en werd tevens uitgeroepen tot het beste nieuw te keuren in Nederland gefokte paard.

In de daarop volgende jaren behaalde hij op tal van nationale en internationale keuringen de ene na de andere overwinning o.a. de titels Nederlands AVS kampioen en erekampioen van 1993 en reserve Nederlands kampioen van de jaren 1992, 1995 en 1996. In 1994 was hij kampioen en Best in Show in Denemarken.

Anthal is tijdens zijn showcarrière in totaal 19 keer geshowd en behaalde daarvan maar liefst 15 x de 1e plaats, werd 6 x kampioen, 4 x reserve kampioen en zelfs 1 x ere kampioen. In de dekdienst stond hij meerdere jaren in de top 5 van meest gevraagde hengsten in Nederland en werd uiteraard beloond met een definitieve 1e premie. Aan zijn palmares kreeg hij wegens zijn eigen verdiensten in de showring een ECAHO ster toegevoegd.

Anthal een bewezen vaderpaard en succesvol showpaard. Deze imposante hengst is in Nederland nog een van de weinige goedgekeurde zonen van de legendarische reserve wereldkampioen Komplekt, de hengst die alom bekend staat om zijn fabelachtige bewegingen, Deze heeft Anthal ook zeker van zijn vader meegerekregen en geeft ze op zijn beurt weer door aan zijn nakomelingen. Tijdens het

25-jarig jubileum van het AVS wist hij op 21-jarige leeftijd nog de hoogste notering op bewegingen te scoren en werd hiermee genomineerd voor de Life Aid Cup. Verder blinkt hij uit door zijn

correctheid op alle fronten en zijn zeer vriendelijke, eerlijke en werklustige karakter. Op dit moment heeft Anthal meer dan 100 nakomelingen voortgebracht. Daarvan schitteren er velen in de kampioensring als gebruikspaar en/of als showpaard. Zijn elite predikaat is mede gebaseerd op de behaalde resultaten van de afstammelingen in onderstaande lijst.

Daarin zijn nog niet eens de resultaten van zijn (veulen)

kampioen A.F.Kylian (m.Mu Yetla), Nederlands kampioen Isjitar Corvus (m.Cobricia Corvus), de veulenkampioenen A.F. Camee (m.Adina) en Imaani (m.Aidaa) verwerkt.

* A.F. Gracia (m.Mu Yetla) show;

* A.F. Atlas

(m.Adina) show;

* Alkan (m.Alaska QQ) show; * A.F. Abigail (m.Langani) show,

sterpredikaat; * Nathal (m.Natchi) show, sterpredikaat;

* Cishaska (m.Saffier) show; * Khordan (m.Khorama) Show;

* Aquileja (m.Rigilya) show, sterpredikaat; * A.F. Aya (m.Mu Yetla)

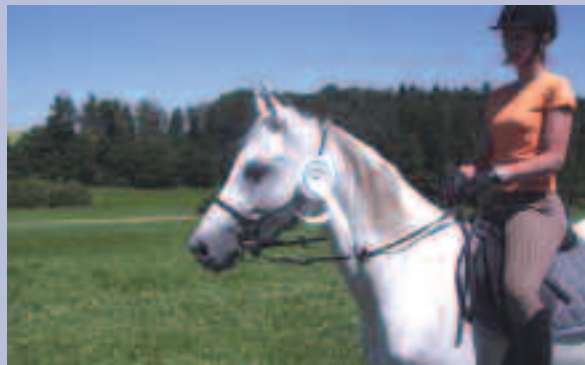
sport-dressuur/endurance; * Anthar (m.Zareehfa) sport-springen;

* A.F. Kosmo (m.Naquene) sport-dressuur; * Pachenco

(m.Pekinka) sport-dressuur.

CARO EN CANDOR VOLBRENGEN VOOR HET EERST EEN 160 KM

Op deze foto Caro de Boer met Candor HA. Deze foto is gemaakt in Kreuth, waar op 30 juni het open Duits kampioenschap werd verreden. Caro en Candor volbrachten daar voor het eerst een 160 km, waarbij ze op de 14e plaats eindigden in een veld van 45 deelnemers. De foto is gemaakt door één van de leden van familie De Boer.

TUSSENSTAND DUTCH JOY ENDURANCE COMPETITIE 2006

Met zo'n 70 deelnemers groeit de enige rijk gesponsorde endurance competitie van Nederland in bekendheid. Hoofdprijs is de endurance jackpot, een volledig verzorgde endurance cursus bij Dutch Joy, het endurance trainingscentrum van KNHS A-kaderlid Yvonne van der Velde.

Aan de leiding gaan Kirsten van der Woord en Floyd en Yanaika Quist en Dirk (NRPS). Op de voet gevolgd door Nathalia Stolk en Macho. Het belooft een spannende race te worden en de winnaar mag een week in het prachtige Cherain in de Belgische Ardennen doorbrengen. De overige winnaars in de diverse rubrieken maken onder meer kans op clinics freestyle, academische rijkunst en de geliefde prive dressuurlessen bij dressuurcracks als Jeanette Haazen, Arjen Teeuwissen, Stal Hexagon en Tommie Visser. Ook aan de kleinste kilometervreters is gedacht: op veler verzoek is het speciale ponyklassement weer terug in Nederland! De prijsuitreiking vindt op zaterdag 21 oktober plaats tijdens endurance de Peelrand te Wanroij.

De tussenstand is te zien op www.endurancecompetitie.com

ADVERTENTIETARIEVEN MIV JANUARI 2006

1 pagina in combinatie met link op homepage website.....	€ 250,00
1/2 pagina in combinatie met link op 'laatste nieuws' pagina website.....	€ 150,00
1/4 pagina	€ 75,00
1/8 pagina	€ 45,00
Banner op website per maand	€ 12,50
Banner per jaar	€ 120,00
'Paardenmarktjes' inclusief plaatsen foto op website en in blad, uitsluitend voor AVS leden 4 regels.....	€ 17,50

Zonder tijdslimiet op website en in de eerstvolgende nieuwsbrief na opgave.
Nu mogelijk met foto, mits digitaal aangeleverd. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, te wijzigen dan wel van een voetnoot te voorzien.

COLOFON

VERENIGINGSBESTUUR

Mw. H. Wehkamp Onvlee

Voorzitter / Keuringen en Shows 0345-651923

Dhr. G. Reisel

Secretaris / Stamboekzaken,

Website en Gebruik 06-20441499

Mw. M. Dijkman

Penningmeester / Personeelszaken 0593-333119

Dhr. C. Bakker

Vice Voorzitter / 2e secretaris / Fokkerijzaken..... 0570-606141

Dhr. R. Muskee

Lid / Redaktiezaken / 2e Penningmeester 0591-617700

ERELEDEN VAN DE VERENIGING

Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen Dhr. R.C. den Hartog (postuum)

Mw. J. Smarius-Roovers

Dhr. Dr. H. Houtappel (postuum)

Dhr. A. Kuijff

LEDEN VAN VERDIENSTE

Dhr. P. Scheerder (overleden)

Dhr. W. Brinkhuis (overleden)

Dhr. J. Smarius

Dhr. L. Schutrups

Dhr. W. Veltman

Dhr. B. Blaak

REDACTIECOMMISSIE

Mw. H. Rosman-Brand 0518-491399

Dhr. N. Ligthert 0182-521578

Dhr. R. Aarse 0181-415885

CORRESPONDENTIE ADRES

AVS Magazine

Tel.: 030-2410001

Postbus 40306

Fax: 030-2415544

3504 AC Utrecht

Email: info@arabier.com

VORMGEVING

Sevenwords grafische vormgeving

Krimpen aan den IJssel

DRUKKERIJ

BibliovanderGerwen,

's Hertogenbosch

ADRESWIJZIGING

A.u.b. tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Utrecht, zodat wij er voor kunnen zorgen dat het Magazine op het juiste adres wordt bezorgd.

COPYRIGHT

Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding.
Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt u elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn exclusief de gepubliceerde advertentietarieven. Bij meerdere plaatsingen geldt een cumulatief kortingstarief van 5% per extra editie met een maximum van 30% voor een geheel jaar.

Hoewel aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs, de redactie en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan.

BELANGRIJK

Het AVS magazine verschijnt dit jaar 6 maal. De volgende verschijningsdatum is rond 15 december (deadline 21 november). De uiterste datum om artikelen in te zenden is drie weken voor verschijningsdatum. Dus lever tijdig de copy cq uw advertentie in. De redactie verzoekt u de tekst aan te leveren op diskette in MS Word met uitdraai of per e-mail. Foto's dienen te voldoen aan een resolutie van minimaal 300 dpi en voorzien te worden van de naam van het paard/persoon waarover het artikel gaat. Foto's waar uitsluitend een nummer aanhangt, zullen niet worden gebruikt. Voor technische vragen kunt u contact opnemen met Erik of Krista 0180-513024 of sevenwords@wanadoo.nl

Shambhala Arabians

Pur-Sang Arabes

Shambhala Parissaa

Shamilah Moudjahid x Timiscoara (v: Wanerath)

Shambhala L'Annoo

halfbloed arabier, 50%
Shamilah Moudjahid x L'Assemblee (engels volbloed)

**Dit zijn enkele van
de fokproducten
die wij te koop aanbieden
in 2006!**

Shambhala Arabians is een fokkerij
van Arabische Volbloed paarden en
Arabische halfbloed paarden in Frankrijk.

Meerdere dekhengsten beschikbaar,
middels KI of natuurlijke dekking.

Door uitbreiding van onze stallen hebben wij plaats voor:

- Veulens die op willen groeien in de schone natuur van Frankrijk.
- Merrie's die zich rustig willen voorbereiden op de bevalling.
- Hengsten die zich beschikbaar willen stellen voor de franse fokmarkt.
- Veulens, merrie's en hengsten die getraind moeten worden voor de nationale en internationale shows.

Voor meer informatie kunt u onze website bezoeken:
www.shambhala-arabians.com

Shambhala Arabians

58120 Chaumard – France
Tel: 00 33 3 86 78 02 51
Fax: 00 33 3 86 78 02 14

Shambhala Milano

halfbloed arabier, 96,875%
Shamilah Moudjahid x Michja van de Strookappe

Shambhala Orpheus

halfbloed arabier, 50%
Ainhwa Beldebel x Ophrydee Reina